

KÁLVINISTA SZEMLE

A SZLOVÁKIAI REFORMÁTUS KERESZTYÉN EGYHÁZ
HIVATALOS LAPJA

LXXXIII. évfolyam

6. szám

Komárom, 2012. június

Ára 35 cent

LELKI KIS- VAGY NAGYKORÚSÁG?

Forrongó világban élünk. Nem mondjuk a régi napokat jobbaknak a mostaniaknál (*Préd 7,10*), de tény, hogy a hírek zöme békétlenségről szól. És a legelső rendű érdeken, a gazdaságin túl főleg vallási türelmetlenség, nemzetiségi és nyelvi alapon dúló viszályok uralják a világ mindennapjait. Így eshet meg, hogy az iszlám térhódítása rettegteni Európát, Szudán kettéválk vallási és gazdasági alapon, az északír protestáns–katolikus ellentét feloldhatatlannak tűnik, Izraelben az ortodox zsidók végzálják a kevésbé (vagy máshogy) vallásosakat, különböző jeruzsálemi szerzetesrendek tagjai összeverekednek Krisztus ügyén stb. Ha valaki kiáll a vallása vagy nemzetisége mellett, az tisztességes dolog, de nem árt ügyelni az eszközök megválogatására.

Nagyon szép példát adott erre nézvést Pál apostol a Filemonhoz írt levelében, amikor is a bizonyára valamilyen vétséget elkövetett szökött rab-szolgáért, Onézimoszért esedezik. Az általa „megtérített” Filemont arra kéri, fogadja vissza az ő fogságban született fiát, Onézimoszt – de már nem mint rab-szolgát, hanem mint Krisztusban szeretett testvérét (*16. v.*). Bízik Filemon engedel-mességében (*21. v.*), akinek meg is parancsolhatná a kötelességét, de „*a szeretet miatt*” inkább csak kéri (*8–9. v.*) – hisz tudja, hogy többet is megtenne annál, amit mond neki (*21. v.*). Pál rendkívüli érzékenységgel nyúl az akkori társadalmi viszonyokat figyelembe véve igencsak kényes dologhoz, aminek meg is lesz az eredménye: Filemon átélheti a megbocsátás csodáját. Amit ő Istentől kegyelemből elnyert, az őt is megbocsátásra kötelezi...

A megbocsátás különös lelkiállapotot szül: megtisztul az ember. Az őszinte és kölcsönös bocsánatkérésről és megbocsátásról beszélünk, a szívből jövőről, amikor már nem tud az ember nem bocsánatot kérni; amikor már nem tud nem megbocsátani, amikor a bocsánatkérésre nincs és nem is lehet más válasz: megbocsátok, és én is bocsánatotok kérem azért, amiért (meg)bántottalak. És a lelki élményen túl óriási hozadéka is van a kölcsönös megbocsátásnak: másképpen tekintünk egymásra, megváltozik a kölcsönös viszonyunk, ami kizárja (de legalábbis megnehezíti) a további torzszalkodást. A viszálykodás egyébként – szintén a páli teológia szerint – a lelki kiskorúság jele (*1Kor 3*). Ha az egyházban üti fel a fejét, az mindenképpen arra mutat, gond van a Krisztus-követéssel. Amikor Isten a bűn következményeként a Bábel tornya építéskor összezavarta a nyelveket, nyilván tudta, mi lesz a következménye. Ám kétezer éve nyelvileg is „helyreállította” az állapotot: az első pünkösdkor „*mindenki a maga nyelvén hallotta*” a beszédet Isten felséges dolgairól.

Mi, ma élő keresztyének, képesek vagyunk-e azonos nyelven beszélni? Képesek vagyunk-e – levetkőzve beidegződött félelmeinket – szót érteni egymással? A másikban meglátni Isten képmását, a más bőrszínűn vagy anyanyelvűn észrevenni a Krisztus-arcot? Mert az „egy nyelvet beszélésnek” az egyházban mindenképpen érvényesülnie kell – ha a missziót tűztük a zászlónkra, a kívülállók megnyerésére csak olyan közeg alkalmas, amely a lelki nagykorúság jeleit mutatja.

A. Kis Béla

Azt felejtsük el...

Az egyik barsi gyülekezetbe kihe-lyezett segédlelkészt jóindulatúlag figyelmeltette a szomszédja: számíts-on a kéregetőkre, s jól gondolja meg, hogy kölcsönöz-e nekik pénzt. Tanul-ságul elmondta a saját történetét.

Hónapokkal korábban valaki kért tő-le egy nagyobb összeget, mert „várát-lanul” nehéz anyagi helyzetbe jutott, s fogadkozott, hogy rövid időn belül meg-adja. Telt az idő, s az adós csak hó-napok múlva jelentkezett, ám a köl-csön megtérítése helyett újabb össze-get kért. A szomszéd megjegyzésére, hogy még nem rendezte az adóssá-gát, azt felelte, hogy azt felejtsük el...

Milyen különös logika! De ha bele-gondolunk, ez a gondolkodásmód nem is áll olyan távol tőlünk – elfelejteni az adósságot, hogy adósok vagyunk, hogy tartozunk Istennek és egymásnak. Ha mással nem, akkor azzal, hogy sze-ressük egymást. A világi törvénykezés szabályai szerint az érvényes bírói ítélet kimondása előtt nem lehet sen-kire kimondani, hogy bűnös, hogy tar-tozása van. Isten törvénye szerint vi-szont az adósság a tett pillanatában keletkezik, és bármennyire szeret-nénk is, nem feledkezik el egyetlen cselekedetről sem. Jézus nem vélet-lenül tanácsolja hallgatóságának: „*Bé-külj meg ellenfeledde hamar..., hogy át ne adjon ellenfeled a bírónak, a bí-ró pedig a szolgának, és így börtönbe kerülj. Bizony, mondom néked, ki nem jössz onnan, amíg meg nem adod az utolsó fillért is*” (*Mt 5,25–26*).

Ám Isten jobb megoldást is készí-tett: kész megbocsátani, elengedni az adósságot, mert Valaki már kiegyenlí-tette az adósságlevelet...

Szabó András

Lukátsi Vilma

IMA KÖZBEN

*Túlcsordul a szívem-lelkem,
ömlenek a szavak,
mint a patak,
összetett kézzel csak
mondom-mondom.
Végül rám szól a csend:
– ettől nem leszel boldog,
hagyd ezt a monológot!
Ne szoríts semmit a kezedbe,
engedd el, hadd essenek le!
Figyelj!
És amikor már csak a csend beszél,
lelkedet hadd fújja át a szél,
hiszen nem tudod
honnan jó és hová megy...
Engedd át a vezetést fűlednek:
„Újjá kell születned!
Újjá kell születned!
Újjá kell születned!”*

*Közben a kedd a szerdába átment.
Kimondhatom az áment!*

Az ÚR színe előtt

Úr Jézus Krisztus, köszönjük Neked, hogy az Ursten és közöttünk békét teremtettél. Add nekünk, drága Urunk, hogy a Te békességedből valóban bőséggel jusson nekünk. Tégy boldoggá minket Tebened. Add, hogy érezzük és tapasztaljuk meg, hogy a bűn el van törölve és a menny nyitva áll előttünk. Teremts bennünk testvéri egyiséget. Uralkodj a gőg, a harag, a fősvénység, a lustaság és a békeség többi régi megrontója felett. Segíts, hogy a Te egyházad Isten kertjévé lehessen, ahol az összes fát és virágot a Te napfényed világítátna meg, ahol békeességben nőhetnek egymás mellett, hogy illatozzanak és gyümölcsöt teremjenek. Áldd meg háztartásainkat és családjainkat, hogy ott is a Te békességed legyen a legértékesebb kincs. **Ámen.**

Friedrich Ahlfeld

VALAHÁNYAN NYERTESEK VAGYUNK

Kedves irodalomkedvelő Fiatalok, Hölgyeim és Uraim! Oly korban élünk, melyben tudatos rontás folyik az egyik legnagyobb csoda, az emberi beszéd ellen. Az effajta gonoszkodás ragályos, és gyorsan terjed mind a közvetlen emberi kapcsolatok, mind a technika területén. Szókincsünk elszegényedik, kifejezőképességünk gyorsan romlik. A mai, modernnek nevezett, illetve önmagát annak tartó ember idő- és beszédhiányban szenved. Legfeljebb gépek igénybevétele révén társalog, miközben észrevétlenül elmagányosodik, kapcsolatait többnyire jelszavakban rögzíti.

Ezért valóságos csoda, hogy Ti, fiatal Barátaim, mégis az élő beszédnek, illetve a vers és a széppróza gondolat- és érzelmeközlő erejét választjátok, vállaljátok, hirdetitek iskoláitokban, színpadokon, versenyeken, és hiszem, hogy egyre inkább a mindennapok beszédes érintkezéseiben is. Az üres beszéd tulajdonképpen az ember üressé vált belső világáról tanúskodik.

Az évenkénti rimaszombati egybeseregülés rendkívüli jelentőséggel bír. A Tompa Mihály vers- és prózamondó verseny egyben magyar anyanyelvünknek, a Kárpát-medence valószínűleg legősibb fennmaradt nyelvének közös ünneplése is, ahol fiatal diákjaink Pozsonytól Mátyócig, Királyhelmectől Galántáig egybegyűlnek, hogy felkészültségükről számot adjanak.

„Nyelvében él a nemzet”, ám ezt a nemzeteltető erőt – nyelvünket – ma kettős veszély fenyegeti: a kívülről indított, törvényekbe, szabályrendeletekbe iktatott nyelvi merényletsorozat, illetve sokak esetében a nemzettudat sorvadása, a szív hullaszagú közönye. Ez utóbbi az anyanyelvi igénytelenségben mutatkozik meg. Az ijesztően szegényes kifejezőképességben, az idegen hanghordozásban és beszédmódban mindenütt jelen van.

Ne lepődjünk meg azon, ha nyelvünk legnagyobb művelői, költőink, íróink keményen tiltakoznak ezen jelenségek ellen. Kányádi Sándor például egyre súlyosbódó aggodalmát – szent indulattól fűtve – így adja tudtul: „szoknyád alját s ne / a magyar szavak végét / kapdodsz föl ringó”.

Tiltakoznunk kell az ellen, amikor a legbensőségesebb vallomások nem lebilincselő lírában, tiszta, egyértelmű szavakba foglalva hangzanak el (például a tévéadásokban), hanem illetlen, visszataszító kifejezésekben imígyen áradozik az ifjonc: „tök jó vagy és tök szép vagy”. Barátaim, ez már komoly diagnózis!

Tisztelt Jelenlevők! Távol áll tőlem az ünneprontásnak még a gondolata is, mindössze arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy az az anyanyelvi közeg, amelyben élünk, ma súlyosan veszélyeztetett és fertőzött. Pedig ma sokszorosan igaz, hogy „a nyelv ma nekünk végső menedékünk”.

Ezért is nagy az örömünk, hogy Ti, kedves Gyerekek és Ifjak, nyelvünk, beszédünk gazdagságát, szépségét ismét felragyogtatjátok előttünk. Tanítóitokkal, felkészítőitekkel együtt feltétlen tiszteletet és megbecsülést érdemeltek. Egész nemzeti közösségünkre nézve biztató, reményt keltő az, amit Ti tesztek. A visszahúzó hatások ellenére Ti csak azért is a szép, tiszta, igaz beszéd elsajátítását, terjesztését vállaltátok. Ez értelmi és érzelmi gazdagságra vall. Az anyanyelv minden idegen nyelv sikeres elsajátításának az alapja. Az igaz szó erejét és szeretetét tanúsítjátok előttünk. Higgyetek a jövőben, a jövőnkben! Soha ne hanyagoljátok el nyelvünket, ne feledjétek dalainkat, énekeinket! Értékeljétek nagyra az élő, egymással folytatott beszéd lehetőségét!

Ne feledjétek, hogy nemcsak nyelvben, hanem hitében, énekeiben és dalaiiban él a nemzet! Bármely nemzet haldoklása, pusztulása akkor következik be, amikor nyelve végső romlásnak indul, elnémulnak a dalok, és fokozatosan elszegényedik a beszéd és az egyre több idegen kifejezéssel globalizálódik, elidegenedik a nyelv.

Ennek a versenynek nem lesz vesztese. Ti, aktív versenyzők, valamennyien győztesek s velünk együtt nyertesek vagytok.

Erdélyi Géza

(Elhangzott 2012. április 26-án Rimaszombatban a Tompa Mihály országos vers- és prózamondó verseny megnyitóján.)

Közeleg a labdarúgó-Eb. Közülünk sokan szeretik ezt a népszerű játékot. De vajon ismerhette már a zsolttárlíró is ennek a közismert labdajátéknak a lényegét? Az alábbi elmélkedés ezt a kérdést próbálja körüljárni, mégpedig a 121. zsolttár alapján. Természetesen nélkülöz minden exegetikai pontosságot, a lényeg az ige és a foci!

A zsolttárlíró a hegyekre emeli a tekintetét. Ebből az következik, hogy ő valószínűleg a völgyben van. Az ószövetség nagy csatái általában a völgyekben játszódottak le. A zsolttárlíró tehát ismét egy nagy harcnak a részese. Az életnek mint nagy zárándokútnak a gondoljaival és nehézségeivel küszködik. A kép azonban utal a harcnak az intenzitására is: „Szemeimet a hegyekre emelem...”

Közülünk mindenki látott már vagy akár részese is volt egy-egy focimérkőzésnek. A csapatok játékosai gyakran feltekintenek az eredményjelző tábla hatalmas órájára. Ez a mozzanat több dologra is enged következtetni, de ezt igazán csak az tudja, aki maga is a küzdelem részese. Az órára való feltekintés elsősorban arra utal, hogy a harc rendkívül kiegyenlített. A győzelemre álló csapat azért néz fel rá, mert úgy érzi, hogy szinte ólomlábakon jár az idő, az eredmény pedig bármelyik pillanatban változhat, mert már fogytán az erő a heves támadások elhárítására. A vesztesre álló csapat azonban általában azért tekint fel az órára, hogy lesz-e még elég idő mobilizálni az összes erőt az eredmény megváltoztatására. A csata azonban olyannyira kiegyenlített és intenzív, hogy szinte mindegy, hogy vezetünk vagy vesztesre állunk, mert a lényeg az, hogy segítségre van szükségünk ahhoz, hogy végre megnyugodjunk és fellelegezzünk.

A zsolttárlíró a hegyekre emeli a tekintetét. Onnan jön az ő segítsége. Hegyek! Arra utalnak, hogy nekünk valami külső beavatkozásra, valami nagyra

„Nem engedi, hogy lábad inogjon...” Nyakunkon a labdarúgó-Európa-bajnokság

és rendíthetetlenre van szükségünk ahhoz, hogy az élet forgatagában meg tudjunk állni. Mi lenne rendíthetlenebb, mint egy hegy vagy szikla? Mégis könnyen félreérthetjük ezt a mondatot. Milyen sok ember teremtményektől remél segítséget. Igaz ugyan, hogy ezek a teremtett dolgok általában nagyobbak és erősebbek, mint mi vagyunk, és talán néha javunkra is tudjuk őket fordítani. De egyet sosem szabad elfelejtenünk: mindig a döntő pillanatban vallanak kudarcot és okoznak csalódást.

A második versszak azonban megválaszolja kérdéseinket: „Az én segítségem az Úrtól van, aki teremtette az eget és a földet.” Nekünk nem a hegyekre kell emelnünk a tekintetünket, hanem lelki szemeinket a Teremtőre és Gondviselőre kell irányítanunk. Földi hatalmakhoz és sziklákhöz – legyenek azok dolgok vagy emberek – hiába emeljük a bajban szemeinket. Hiszen jól tudjuk, hogy az özönvíz a legmagasabb hegye-

je!” Az Úr éberen szemléli dolgainkat! Ő jön, Rá mindig számíthatunk, Ő nem hagy cserben bennünket! Ő a mi kö-zsiklánk! Aki Benne hisz, az meg nem szégyenül!

De visszatérve a labdarúgásból vett példához, ahogy már említettem: a harc olyannyira kiegyenlített, hogy szinte mindegy, hogy vezetsz vagy éppen vesztesre állsz; a lényeg az, hogy segítségre van szükséged. S ha már itt az Eb, szívesen maradnék még ennél a példánál. Minden azon áll vagy bukik, hogy vajon tudsz-e gölt löni és meg tudod-e őrizni a kapudat az ellenfél találatától. A győzelemnek ez a két feltétele! Az ige így biztat: „Nem engedi, hogy lábad inogjon, nem szunnyad el a te őriződ.”

Most már igazán megnyugodhatsz, mert saját szemeddel láthatod azt a legmegbízhatóbb csatárt, akinek nem inog meg a lába a legnagyobb gólhelyzetben sem, sőt biztosan értékesíti azt. De láthatod azt a legmegbízhatóbb kapust is,

aki nem szundikál akkor, amikor a kapud veszélyben forog, hanem biztos kézzel hárítja a legnehezebb labdákat is. Győzelmednek mindkét feltétele teljesülhet, hiszen az a gólveszélyes csatár és kiváló kapus éppen te lehetsz. Természetesen nem azért, mert annyira ügyes és jó vagy, hanem azért, mert a

legjobb „Edző” ilyen rátermetté tud formálni belső kisugárzása, a Lélek által. Az élet nagy küzdelmében most már tényleg fellelegezhatsz, mert – felső segítség által – ha eddig vezettél, növelni tudod az előnyöd, ha pedig vesztesre álltál, le fogod faragni a hátrányod.

Az élet kemény küzdelem! Gondokat, nehézségeket és akadályokat kell nemegyszer leküzdenünk. Kétségbeesve kérdezed: Ki az én szövetségese? Az Úr segítséget kínál: „És hívj segítségül engem a nyomorúság idején, én megszabadítalak téged és te dicsőítesz engem” (Zsolt 50,15). Szemeidet Őreá emeld! Ragadd meg ezt a felajánlott segítséget, és akkor te is boldogan vallhatod a zsolttárlíróval együtt: „Megőrzi az Úr a te ki- és bemeneteledet, mostantól fogva mindörökké!”

Erdélyi Pál

ket is elborította, és még olyan köszikla is, mint Péter apostol, megrendült. Ezért kell szívünkbe vésni Istenünk ígését: „Mert a hegyek eltávoznak, és a halmok megrendülnek, de az én irgalmasságom tőled el nem távozik, és békességem szövetsége meg nem rendül, így szól könyörülő Urad” (Ézs 54,10). Ha te hiszel ebben, akkor meg fogod tapasztalni, hogy a magasságból a Seregek Ura – gondod és bajod közepette – segítségedre fog sietni. Elég csak annyi, hogy a szemeidet Reá emeled (mint a bűnbánó nép az ércikgyóra), és máris bekapcsolódik életed nagy küzdelmébe és segít elhordozni és áthidalni azokat a nehézségeket, amelyek szorongatnak.

A hegyek, e világ hatalmasságai nem tudnak nekünk segíteni, mert mozdulatlanok és alszanak. „Ímé, nem szunnyad és nem alszik az Izráelnek őriző-

Szikszai Béni a második világháború utáni lelki ébredés kiemelkedő egyénisége, annak egyik vezetője. Az *ApCsel 9,15-tel* jellemezhetjük legjobban elhívását: „...ő nekem választott edényem, hogy hordozza az én nevetem...”

Életrajzának rövid összefoglalását **Füle Lajos** írta meg, mégpedig Szikszainé Salay Eszter emlékezése alapján az 1998-ban megjelent, *Fáradt fejem keresztfádhhoz hajtom* című, verseit tartalmazó gyűjteményében. Ebből emelem ki a legfontosabbakat.

Egy abonyi tanya vályogfalas házában született 1908. június 4-én, ugyanott újjászületett 1927. április 17-én. Urához hazatért Alcsút-Göböljáráspusztán 1985. január 25-én. A polgári iskola elvégzése után a szolnoki Zsidó Kereskedelmi Iskolába íratta be édesapja, aki többre szánta őt a paraszti életformánál. Negyedik osztályos korában megkapta a tébécét, ezért otthon kellett maradnia. Ekkor vette kezébe a Bibliát, hogy – hívó édesanyja korábbi kérésének engedve – olvasni kezdje. Amikor végigolvasta, döntött, amiről így nyilatkozott: „*Ami ebben a könyvben van, igaz, és én erre ráteszem az életemet. Döntöttem, és soha nem bántam meg.*”

Megtérése évében – Molnár Mária rábeszélésére – részt vett Budapesten egy Bethánia-konferencián, miáltal kapcsolatba került az egyesülettel, amelynek 1930-ban utazótitkára lett. Évente 20-22 ezer kilométert utazott, nagyrészt gyalog vagy lovas kocsin. Évente legalább háromszáz alkalommal prédikált – hol szalmatetős kunyhókban, hol meg pompás templomokban; valamikor csak néhány embernek, máskor meg tömegeknek. Rendszerint fűtetlen szobákban aludt, mert a falu népe annyira szegény volt, hogy csak ilyen „tisztaszobát” ajánlhatott fel neki.

Sok emberi értetlenség és rosszindulat kísérté evangéliumi munkáját, nemritkán egyházi vezetők részéről. Sokak szemében csavargó, néplázító volt, aki sokszor nézett szembe csendőrökkel. Csak ott szolgált, ahol erre engedélyt kapott a lelkészről. Amikor hatvanadszor is végére ért a Bibliának, akkor hangzott el: „*Szolgám, elég!*”

Isten ígéje hatotta át gondolkodását, azon mérte le saját életét, a keresztyén és a környező világ eseményeit, jelenségeit. Életének lábainak szövéténeke az ige volt. Jézus keresztre ragyogott mindig előtte, azért szólt ajkáról olyan hatalmasan a keresztről szóló beszéd.

1940-től már a Bethánia Egylet főtítkáráként szolgált. A 40-es évek végi, 50-es évek eleji lelki ébredésben Isten vezér-

AZ ÚR VÁLASZTOTT EDÉNYE

Szikszai Béni az evangelizáció nagy alakja volt

egyéniséggé tette őt. Különös kegyelmi ajándéka volt a vezetésre. A CE-mozgalmat a Krisztusért és az egyházért irányvonalban tartotta. Így lett a történelmi egyházak lelki ébredésében kovásszá.

A Bethánia Egylet 1950-ben egyházi kényszer hatására feloszlott, 1951-ben pedig minden missziói tevékenységét megszüntette. Ezt követően nehéz időszak következett Szikszai Béni életében. Egy ideig Alcsúton paraszti bér munkából tartotta el a családját, majd 1953 tavaszán Budapestről Göböljáráspusztára költöztette családját, ahol erdőgazdasági dolgozóként alkalmazták. Közben állandó politikai megfigyelés alatt állott.

1976-ban az egyház vezetői visszahívták az evangelizációs szolgálatba, melyet haláláig hűséggel végzett. Temetésekor szerte az országban sok helyütt harangszóval búcsúzott a falvak népe Isten fáradhatatlan szolgájától.

Szikszai Béni elsősorban az evangéliumi próza művelője volt. Írásainak túlnyomó része igemagyarázat vagy beszámoló szolgálati útjairól, tapasztalatairól. Csupán néhányat említünk meg: *A védelem beszéde, Várni nehéz, A kétség férge, Mindig Veled, Uram; Akkor lesz ébredés, Mikor mellettem álltál, Te és én, Teremni*

Zsoltármagyarázatait 2010-ben a kolozsvári Koinónia Kiadó adta ki, tanulságos idézni a sorozat bevezetőjét: „*A zsoltárok könyve ezzel a kijelentéssel kezdődik: Boldog ember az, és így ér véget: Dicsérjétek Istent! Ez a zsoltárok alaphangja. Közben pedig bemutatja a boldogtalan, megvert, nyomorult ember boldogtalan-ságának okait és körülményeit, hogy megmutatkozhassék az emberi boldogság egyetlen lehetséges alapja, az Isten kegyelme. Így lehet ez a végszó: Dicsérjétek az Urat mindenek! Minden lélek dicsérje az Urat! A zsoltárok könyvének lapjain Isten Lelke végigvezet az emberi élet sokféleségén, hogy a könyv befejezésével, de még inkább akkor, amikor emberi életünk véget ér, és ott állunk majd a dicsőséges Isten magasságos trónja előtt, felhangozzék ajkunkon a kiáltás: Dicsérjétek az Urat!*”

Kevesen tudják róla, hogy verseket is írt – az említett, Füle Lajos szerkesztette verseskötete százegy verset tartalmaz. A mai keresztyén világunkhoz szól az *Akkor lesz ébredés* című verse. Csupán utolsó sorait idézem: „*Ha majd a bűnt bűnnek mondják, / s nem emberi értelem lesz az Ige helyén, / ha a kereszti váltsággént fénylik a Golgota hegyén, / akkor lesz ébredés itt.*”

Az eddig leírtakat személyes lelki élményeink is gazdagon igazolják. A múlt század 60-as, 70-es éveiben minden hónap utolsó vasárnap délutánján találkoztunk vele a Nagy Gyula lelkipásztor pest-lőrinc-erzsébettelepi református gyülekezetében tartott evangelizációs előadásain. Erre az alkalomra lelki testvérek hozták száműzetéses helyéről, majd vitték haza. Tisztán csillogó bakancsban és egyszerű, szerény, tiszta öltözetben, sugárzó arccal mondta el az előző havi naponkénti lelki tapasztalatait, élményeit, igemagyarázatait. Csodálatos isteni erő áradt bizonyágtételeiből, őszinte bűnvallásaiból, a golgotai keresztről vallott hitvallásából.

Lelkileg feltöltődve, mindig késő éjjel utaztunk haza, áron is megvéve ezeket az áldott alkalmakat. Útközben boldogan énekelve adtunk hálát megtartó Istenünknek, aki ily módon táplált, erősített bennünket a legnehezebb, legkritikusabb politikai körülmények között. Fontos erőforrásunkat jelentették Szikszai Béni bizonyágtételei. Hátrahagyott, sajnós, kis részben publikált írásai ma is komoly lelki felüdülést jelentenek számunkra. Írásait őszinte szívvel ajánlom minden, lelki erősítésre vágyakozó testvérem számára.

Szenczi László

végig, Bölcs öregség, Az Ige testté lett (1948), Üzenet a túlvilágról (1948), Elvégeztetett (A János evangéliuma 10–21. fejezeteinek magyarázata, 1947), Jó pásztor (1944), Magyar Ugaron (1944). Ahogy én láttam (Emlékirat, 1974), Ahogy a teremtetés dala Jézusról énekel (igemagyarázat 40 oldalon).

Az ember általában azért vesz könyvet a kezébe, hogy szórakozzon vagy művelődjék, hogy a mindennapos tapasztalomból kilépve feltöltődjék. Az alábbi írás azonban nem hagyományos értelemben vett könyvajánló, a két recenziált könyv ugyanis nem kínál felhőtlen szórakozást. Ennek ellenére javasolom: vegyük kézbe őket, mert nagyon tanulságosak!

Élettörténeteket tartalmaznak, melyek a sötétségből labirintusokon, mélységeken és magasságokon át jutnak el a világ Világosságához. Szervenélybetegek (alkoholisták, drogosok) írják le benne életük borzalmait, hogy hogyan nem látták a kiutat „a tébolyult, kaotikus állapotból”, amiben az életük leledzett. Többségükben sérült gyermekekkel, sok esetben szintén szenvedélybeteg szülők példájával indulnak az életbe, és gyámolításra szorulnának – helyette marad az „anyagozás”. A történeteket olvasva megfigyelhető, hogy a súlyos helyzetben végül mindenki magára marad: „...és végül nem maradt más, csak a drog meg én” – írja az egyik fiú.

Nagyon komoly felismeréseket tesznek és kórrajzot festenek önmagukról a szá-

Valóban szabadok – Iszákosmentős bizonyágtételek Történeteink – 25 éves a ráckeresztúri drogterápiás otthon

badult betegek. Az egyik, drogfüggésből szabadult lány mondja, hogy először a szülei megnyugtatóására kezdte meg az elvonókúrát, ám ő maga tudta, hogy nem akar leszokni. Később újból próbálkozott, de „nem voltam még kész a leállásra, akkor még többet adott a cucc, mint amennyi-

nyit elvett”. Sokan kórházi kezeléseken estek át, pszichiátert, autogén tréningeket látogattak, de valami miatt nem ment a gyógyulás. „Éreztem, hogy ami beteggé tette az életemet, ott volt bennem” – ismerte fel az egyik alkoholbeteg, s ez a felismerés érvényes minden szenvedélybetegre. Valamit pótolnak a szerek – legalábbis ezt reméli az, aki hozzájuk nyúl.

A Kallódó Ifjúságot Mentő Misszió ráckeresztúri drogterápiás Otthona és a dömösi Református Iszákosmentő Misszió munkatársai ezeket a hányatott sorsú embereket viszik (sokszor a biztos halál elől) az áldott Orvos „rendelőjébe”. Mindkét könyv bizonyágtévei őszintén és hitelesen vallanak arról, hogy egyedül képtelenek voltak megbirkózni a csábítással, a megköthetőséggel: Jézus Krisztus szabadítására volt szükségük.

Környezetünkben is rengeteg a veszélyeztetett fiatal: a szenvedélybetegek gyermekei bekerülnek egy ördögi körbe: áldozatokból elkövetőkké lesznek, mert viszik tovább a látott példát. Jó, hogy vannak már olyan intézmények, ahol szakszerűen, de főképp Jézus Krisztus szeretetét sugározva nyúlnak a betegekhez, akikből nemcsak „szermentesek”, hanem Isten gyermekei és bizonyágtévei is lesznek.

Kis Lucia

(Kálvin Kiadó, Budapest 2011, 2012)

Feladvány

Milyen eredetű a drog szó?

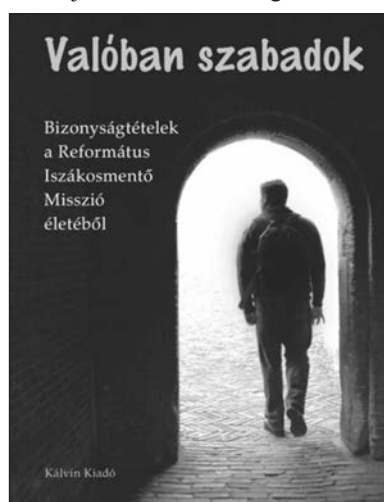
Kérjük, hogy megfejtésüket legkésőbb július 15-ig nyílt levelezőlapra, képeslapra vagy e-mailen juttassák el a **Kálvinista Szemle** szerkesztőségének a címére (930 10 Dolný Štál 386). A helyes választ beküldők közt ajándék könyveket sorsolunk ki.

Az áprilisi számban feltett kérdésre azok válaszoltak helyesen, akik szerint a sírók azért boldogok, mert megvigasztaltatnak (Mt 5,4).

Azon kedves olvasóink közül, akik helyes megfejtést küldtek be, hárman részesülnek – a Zsinati Elnökség jóvoltából – jutalomban: **özv. Józsa Andrásné** (Negyed), **Tuloki Anita** (Párkány) és **Tóth Denisza** (Mokcsamogyorós). Mindhárman Oscar Culmann *Az Újszövetség krisztológiája* című könyvét kapják ajándékba.

Nyereményükhöz gratulálunk, postán küldjük el.

A szerkesztőség

Jelige – 2012. május, 50. szám

A Fiatalok Krisztusért Magyarország Alapítvány kiadásában 1999-től megjelenő folyóirat az 50. számához ért. Alcíme (*Hitről és életről fiataloknak és kortalanoknak*) arról tanúskodik, hogy bárki a kezébe veheti. S ez így is van, bár a lapalapítók elsősorban olyan folyóiratot álmodtak meg, „amit a hívő és az istenkereső fiatalok is szívesen vesznek a kezükbe, s amiben igazi értéket, jó példaképeket találhatnak” – emlékezik Barbarics Péter, a Fiatalok Krisztusért mozgalom elnöke.

Példaképnek nagyon megfelel az óriási hatású prédikátor, Billy Graham, aki 1989-ben 90 ezer ember előtt beszélt a Népstadionban, s már 1985-ben és 1977-

ben is járt Magyarországon (a napokban Franklin nevű fia evangelizál a Reménység fesztiválon). A címlapon szereplő Benedek Zalán a Márk-dráma rendezőjeként vall életéről és szolgálatáról. A közelgő olimpia kapcsán a versengéssel kapcsolatos páli gondolkodásról szól egy írás.

Ki a magyarok Istene? címmel az ősmagyar hitélete is téma, mégpedig az egyre terjedő újpogányság okán. Az Olvasólámpa rovat A Kaká-sztori című könyvre és Francine Rivers történelmi regényeire hívja fel a figyelmet. A többi, konkrétan nem említett, egyébként értékes cikk pedig olvasói felfedezésre vár.

–akb–

A Sáró és Nagykálna között a Garam jobb partján fekvő település Alsó- és Felsővárad egyesítésével jött létre 1944-ben. A községnek 350 lakosa van – mára már csak a harmada református, és nagyjából fele-fele arányban oszlik meg a magyar és szlovák nemzetiségűek száma.

Első református temploma 1780-ban épült. 1889-ben átépítették, majd a német csapatok 1945 februárjában felrobantották, így a községnek több mint ötven éven át nem volt temploma. A kilencvenes években aztán nekiláttak az építkezésnek, és három év alatt, 1999-re elkészült a templom. Ebben a gyülekezetbe helyezték ki teológiai tanulmányai befejezése után 2008-ban **Beňadik Adrián** lelkipásztort.

A gyülekezet névjegyzékében csupán 122 személy szerepel. Tudni kell, mondja a lelkipásztor, hogy a Csehszlovákia és Magyarország között a második világháborút követően aláírt lakosságcsere-egyezmény Barsváradot súlyosan érintette: a falu hatvan százalékanak el kellett hagynia a szülőföldjét, és a kitelepítettek kilencvenöt százaléka református volt.

1945-től az istentiszteleteket előbb az iskolában, majd államosítása után a parókián tartották. Az új templomot a hívek másfél évtizede – a jövőbe vetett reménységgel – 150 férőhelyre építették, hogy abban minden református elférjen, mára viszont csupán a férőhelyek tizedét veszik igénybe a vasárnapi istentisztelet résztvevői – mondja a lelkipásztor, aki azon van, hogy ne csak 12-15-en járjanak templomba. Megjegyzendő, hogy köztük más felekezetűek is vannak (a katolikus testvérek azért jöhetnek el, mert a mise szombaton van).

Az istentisztelet nyelve magyar. A magyarok száma viszont sajnos csökken, a gyermekek közül sokan már csak a szlovák szót értik, így gyakran előfordul, hogy a gyermek-istentiszteleten mindkét nyelven szólnak a résztvevőkhez. (Olyan is volt már, hogy csak szlovákul zajlott az alkalom, mert nem voltak jelen magyar gyerekek.) Sátoros ünnepek alkalmával ki-ki a maga anyanyelvén szerepel.

Templomba főleg az idősebbek járnak. Annak ellenére, hogy kevesen látogatják a vasárnapi istentiszteletet, hétközben bibliaórát is tartanak, erre szerdánként kerül sor. Eleinte, amíg nem

Barsváradon mindenkinek esélyt akarnak adni ÚJ A TEMPLOM, ÚJUL A PARÓKIA

volt imaterme a gyülekezetnek, a közösség háza adott otthont az alkalomnak, amelyen általában öten vesznek részt.

Amikor Beňadik Adriánt a gyülekezetbe helyezték, azonnal elkezdték a parókia átépítését. Az utóbbi két évben a hívek önerőből szépítgetik, újítják az épületet. Óriási odaadással és áldozatkészséggel teszik mindezt – dicséri az egyháztagok áldozatvállalását a lelkipásztor. 2011 őszén az épület hátsó részét sikerült felújítani, ahol gyülekezeti termet alakítottak ki. Télen az istentiszteleteket is itt tartják (a templomban is van fűtés, de a belmagassága miatt költséges a kifűtése), és a közösségi termet

A felújítást támogatta a budapesti Kálvin téri gyülekezet, a Barsi Református Egyházmegye több egyházközössége, és a költségekhez Egyetemes Egyházunk Segélyalapja is hozzájárult 3900 euróval. A Zsinati Tanács pedig a Gustav-Adolf-Werk segélyszervezet 2013-as évi keretösszegéből 5000 eurót hagyott jóvá a Barsvárad Református Egyházközösségnek. Addig önerőből újítja tovább a parókiát a kis gyülekezet, mely minden évben óriási áldozatot hoz.

És milyen reményt lát a lelkipásztor ebben a közösségben? Ott mindig lehet remény, ahol van igény a gyermek-istentiszteletre – mondja a lelkipásztor.

Igaz, hogy vegyes a kép, hiszen nem csak református és magyar gyermekek látogatják, a gyerekek ugyanis elhívják a barátaikat és iskolatársaikat is az alkalomra. Nem is tudatosítják, hogy egyfajta missziót végeznek egymás között. És mindenki jól érzi magát abban a közösségben, ahol az egyikhez magyarul, a másikhoz pedig szlovákul szólnak. Az alkal-

Az 1999-ben elkészült barsvárad református templom

egyéb alkalomra is kihasználják. Mivel az épület csak részben újult meg, ezért van még mit alakítani rajta. A munkálatokkal azonban lassan haladnak, mert mindig csak annyit végeznek el, amennyire futja az adományokból és a bevételekből. Nagyon sok minden van még hátra: belső-külső vakolás, álmennyezet készítése, új padlózat, központi fűtés beszerelése, valamint a fürdőszoba és a konyha felújítása.

makra átlagosan nyolcan jönnek el, de előfordult már az is, hogy tizenötön is voltak (karácsonyra készülve még több is).

A lelkipásztor az ilyen kezdeményezésekben és a gyermekekben látja a jövőt, amiben annak ellenére hisz, hogy kis településről van szó. Rendeztek már gyermek- és ifjúsági találkozót is. Először az egész egyházmegye számára, aztán csak a helybelieknek, mégpedig a

Gyermekemisszió munkatársai kezdeményezésére. Ők szlovákul tartották a foglalkozásokat, bevonva a szülőket is. „Nyitnunk kell, nem elég a gyülekezeti tagjainkat megszólítani; mindenkinek esélyt kell adni, hívogatni kell” – véli a lelkipásztor.

Iski Ibolya

A Kontrasztkiállítás egyik nagy témája a szenvedélybetegségekkel foglalkozik. Teljes mélységében és szélességében, statisztikai adatok közlésével, videók és képek segítségével láttatja velünk ezt a problémát.

Szembesüljünk most néhány adattal: egy felmérés szerint a magyarországi felnőtt lakosság 44 százaléka dohányzik. A dohányosok 80 százaléka 18 éves kora előtt függővé válik. A dohányzást abbahagyók 70 százaléka egy éven belül ismét rágyújt. Egyre növekszik az alkoholfogyasztás és a drogfogyasztók száma. Szlovákiában egy 1998-as felmérés szerint a 11 évesek 43,5 százalékanak, a 14 évesek 71,6 százalékanak volt már valamilyen tapasztalata az alkohollal. Különösen a középiskolások körében magas azoknak a száma, akik kipróbáltak már valamilyen drogot. Mindez jelzi, komoly problémáról van szó, amellyel szembe kell néznünk.

Isten gyermekeinek pedig azért is kell őszintén szembenézniük ezzel a gonddal, mert a Szentírás is őszintén beszél az élet minden problémájáról. Nem takargatja kiváló személyiségek bűneit és bukásait sem. Elénk tárja például Nőé esetét, aki még nem ismerte az alkoholt, és amikor bort készített, megrészesedett. Leírja, miképpen vesztette el önkontrollját, és azt is, hogyan bomlott meg ennek következtében a családi élet békessége is (1Móz 9, 20–25). De olvashatunk arról is, ahogy Lót leányai visszaélnék az alkohol hatásával, és leitatják apjukat (1Móz 19, 30–38). Ezért nekünk is beszélnünk kell az alkohol, a drog, a cigaretta káros hatásairól és azokról a veszélyekről, amelyeket a fiatalok számára jelentenek.

A példabeszédek könyve részletesen szemlélteti az alkohol hatását. Mindezt azért teszi, mert már akkor is problémát jelentett az alkohollal való élés. Elmondja a szerző azt, amit megfigyelt: látta, hogy testi és lelki szenvedés jár a túlzott fogyasztás és a kialakult függőség nyomában. A szenvedélybeteg körül felbomlik

SZENVEDÉLYEK RABSÁGÁBAN

Lényünk hiányát egyedül Isten képes betölteni

az élet, mindennaposakká válnak a veszedések, sőt az erőszak is megjelenik – mégis innia kell. Ez a szenvedélyek csapdája: nyomorúságot okoznak, mégsem lehet abbahagyni, inni kell. És itt a „kell”-en van a hangsúly. Döbbenetes, amint a szerző leírja azt a belső kényszert, ami a szenvedélybetegét hajtja: „Amint fölbredek, folytatom, ugyanezt keresem” (Péld 23,35b). Aki függő, az már nem tud uralkodni szenvedélye tárgyán, már nem tud élni nélküle. Csak az vezérli, hogy megkapja, amire szüksége van. Amíg nem juttatja szervezetébe a megfelelő mennyiséget, nyugtalan és erőszakossá válik. Volt olyan szabadult alkoholista, aki elmondta, hogy szabadulása előtt már csak akkor tudta elvégezni a munkáját, ha ivott, mert egyébként remegett a keze, és képtelenné vált a finom munka precíz elvégzésére...

Siklós József egy versben fejezi ki, ahogyan az alkohol a kezdeti szép ígéretek után teljesen kifosztja az embert:

*Mellém lépett a Hitető:
Boldog leszel és bátor!
Vannak emésztő gondjaid?
Mindent megold a mámor!
Add önfeledten át magad,
császár leszel, hős és szabad,
szállsz – vár a csillagsátor!*

*Hát ennyi lett az életem:
csőd, nyomorúság, szegény.
Csak roncsaim sirathatom,
kifosztottan, szegényen.
Már megvet mind, ki rám tekint,
lemondón, gúnyosan legyint...
Vergődöm lent a mélyben.*

A fényes jövőből, a gondok megoldásából vergődés, totális csőd, gyakran valóban a csillagsátor következik, mert hajléktalanná válik az illető. Meg kell látnunk, hogy sem az alkohol, sem a drog nem problémamegoldó eszközök, hanem inkább még szaporítják és mélyítik problémáinkat. Tehát a szenvedélyekhez való fordulás inkább menekülést, mint megoldást jelent.

Isten ígéje azonban megtanít szembenézni a problémáinkkal, és egyben felkínálja a megoldást is. Ezt látjuk Jézus tanítványainál, amikor a Genezáret-távon viharba kerülnek. A süllyedés veszélye fenyegeti őket, a tanítványok azonban Jézushoz mennek, és így kiáltanak fel: „Uram, ments meg minket, elveszünk!” (Mt 8,25b). Ez a problémával való szembenézés: minden szakmai tudásunk, emberi lehetőségünk ellenére elpusztulunk, ha nem kérünk segítséget. A megoldást akkor látják meg, amikor Jézushoz mennek,

mert felismerik: csak Ő segíthet. Ő még ebben a helyzetben is tud segíteni.

Meg kell még említeni, hogy a szenvedélyek kielégítésének anyagi vonzata is van. A család közös kasszájából egyre nagyobb összeg vándorol az alkohol-, a drog- és cigarettaterjesztők pénztárába és a játékgépek üzemeltetőinek a zsebébe. Természetesen ez az összeg hiányozni fog a közös költségek térítésénél. Ebből azután feszültség keletkezik, mert a szenvedélybeteg a saját keresetét vágya kielégítésére fordítja, majd amikor munkáját már elveszíti, családjától várja el, hogy megadja számára, ami neki jár.

A Kontrasztkiállításon döbbenetes statisztikát olvashatunk a szenvedélyekre fordított összegekről. Magyarországon egy átlagos családban, ahol két-három fő rendszeresen dohányzik, havonta kb. 60 000 forintot költenek cigarettára. Ebből az összegből akár egy lakás törlesztőrészei is fizethetők lennének...

Mi is sok problémával szembesülünk, amelyek a szenvedélyek nyomán lépnek fel. Az alkohol, a drog átfőrnézi az embert, igyekszik a személyiséget leépíteni, és ezáltal mind testileg, mind lelkileg más vonásokat rajzol az áldozatára. Siklós József a *Pohárcsere* című könyvében bemutatja, hogy az alkoholista az egész Tízparancsolat megszegésében vétkes: egy idő után hazuggá, tolvajjá és gyilkossá válik. Egy kis mesével érzékelteti azt a borzasztó valóságot, amit az alkohol vagy a drog elvégezhet bennünk:

*Olyan korhadt fát vágott ki egy férfi,
melynek odvában egy hatalmas dzsinn
(gonosz szellem) lakozott. Éktelen haraggal
főrmédt rá az emberre:*

*– Hajlékomat elpusztítottad, tettedért
bűnhődnöd kell. Két büntetés közül választ-
hatsz. Az egyik: kifosztod anyádat, elűzöd
feleségedet, megölöd egyetlen fiadat...*

*– Ilyen gonoszágot semmiképp sem
követhetek el, hiszen az életemnél jobban
szeretem mindhármukat! – tiltakozott he-
vesen a férfi.*

*– Akkor pedig – folytatta kajánul a
szellem – meg kell innod egy pohár pá-
linkát.*

*– Ha már bűnhődnöm kell, inkább ezt a
büntetést választom — felelte megköny-
nyebbülve az arab.*

*Elment és felhajtott egy pohár pálinkát.
Nagyon ízlett neki, ezért újabb pálinkára
vágyott. Miután azonban pénze nem volt,
kifosztotta az édesanyját. Részegen tán-
torgott haza, s amikor felesége miatt szem-
rehányást tett neki, elkergette őt hazulról.
(Folytatás a 8. oldalon)*

(Befejezés a 7. oldalról)

*Fiát pedig, aki anyja védelmére kelt, fej-
szével agyonütötte.*

Mese – vagy több mint mese?

Miután szembesültünk a problémával, nézzük meg, mit is lehet tenni. Az első, amit fel kell ismerni: magunk nem tudunk vele megbirkózni. A mi erőnket meghaladják a szenvedélybetegségek, ezért külső segítségre van szükségünk. A tiltásnak vagy az akaraterő összeszedésére való buzdításnak nincs igazi hatása. Már nincs mit összeszedni, hiszen az akaraterőt is szétrombolják a drogok. Hiába mondjuk, ne folytasd, nem képes abbahagyni. Ha tudna nem inni, már régen megtette volna – de nem tud.

Megrázó volt a kiállításon látható videófelvétel: egy huszonegy éves korában drogfüggőségben meghalt fiú édesanyja elmondta, hogy a fia minden drogos állapotban véghezvitt tettét videóra vette, mert úgy gondolta, ez elég lesz ahhoz, hogy a fiú szembesüljön állapotával és abbahagyja a drogozást. Nem volt elég! A tájékoztatás, a szembesítés sem elég. Beszélnek a felvételen olyan alkoholisták, akikért mindent megtett a családjuk, az orvosok, és ők is igyekeztek együttműködni, mégsem gyógyultak meg. Egy kábítószerfüggő bizonyosságot tett, hogy sem az elvonó, sem a pszichiáterek nem tudnak megszabadítani, csak egyedül Isten.

A Szentírás is arról tesz bizonyosságot, hogy van Szabadító: Jézus Krisztus az, aki a függőségek bilincseit le tudja oldani rólunk. Amikor Dávid elhatározta, hogy kiáll Góliát ellen párviadalra, Saul király a saját páncéljába öltöztette. Dávid azonban felismerte, hogy ő abban nem képes harcolni, így levetette azt, és megmaradt a saját fegyvereinél: az Úrban való bizodalomnál és a parittyánál. Ezt kell nekünk is felismernünk: a világ fegyverei nem segítenek, mindenki tehetetlen, egyedül az Úr képes megszabadítani a függőségéből.

Ki a függő? Mitől függ ez? Az elfogyasztott alkohol mennyiségétől? Esetleg attól, hogy otthon vagy kocsmában fogyaszt valaki? Nem, hanem attól, hogy meg tud-e lenni nélküle. Ha valaki mindennap csak egy üveg sört iszik meg, de azt meg kell innia, mert ha kimarad, akkor nyugtalan lesz, az azt jelenti, hogy már függővé vált. Ez érvényes a számítógépre, az internetre, a mobiltelefonra is. Ha muszáj kézbe vennem vagy leülnöm elé, már nem vagyok szabad.

A szabadítás egy új alternatíva, ami nem kivesz valamit az életünkéből, hanem egy jobbat, egy másabbat kínál fel a régi helyett. Isten úgy végzi a szabadítást, hogy felkínálja az új, a szabad életet a régi helyére. Én magam adhatom át a régit és ve-

SZENVEDÉLYEK RABSÁGÁBAN

Lényünk hiányát egyedül Isten képes betölteni

hetem át az újat. Nagyon fontos, hogy nem elég csak letenni a poharat, a drogot, a cigarettát, hanem a helyét be kell tölteni mással. Ha nem így teszünk, visszaesünk. A szenvedélybetegség hiánybetegség. Azért válik sok ember a szenvedélyek rabjává, mert a lényében hiány keletkezik, amit nem lehet betölteni jólétel, anyagi javakkal. Lényünk hiányát egyedül az Istennel való élő kapcsolat képes betölteni.

Mi az, amit mi annak érdekében tehetünk, hogy a szenvedélybetegek száma ne növekedjen tovább? Fontos a megelőzés, ami nem tiltásból áll elsősorban, nem is csak tájékoztatásból, hanem egy értelmes cél felmutatására van szükség. Sok fiatal nem lát értelmes célt maga előtt, nincs igazi jövőképe, ezért a pillanatnyi örömek felé fordul. Úgy látom, az értelmes célt Jézus Krisztus követésében lehet megtalálni. Az élet Isten ajándéka, ezért Ő megmutatja számunkra életünk értelmét és cél-

ját, amit megismerve el tudjuk mondani: ezért érdemes élni. Fontos tudatosítani: a cél eléréséhez hosszú út vezet, amihez türelemre és kitartásra van szükségünk.

A megelőzésben fontos szerep juthat annak is, hogy megtanítsuk gyermekeinket jól élni Isten ajándékaival. Mert nem ezekkel az anyagokkal van a baj, hanem velünk. Nem tartjuk szem előtt, amit Pál apostol így fogalmazott meg: „Minden szabad nekem, de nem minden használ. Minden szabad nekem, de ne váljak semminek a rabjává” (1Kor 6,12).

Lényeges a példamutató élet, hogy lásák: lehet másképp. Lehet nemet mondani. Nem az a hős, aki mindig azt teszi, amit mások mondanak, hanem az, aki tud nemet mondani. Meg kell tanulnunk Jézus Krisztus által nemet mondani. Sokat segíthetünk, ha mi magunk is vállaljuk a szabadult érdekében az absztinenciát. A tanítványok feladata lenne bemutatni, hogy

lehet alkohol nélkül is ünnepelni. Ezen a területen az egyháznak is van szerepe; nagy bizonyosságtétel lenne, ha az egyházi eseményeket alkohol nélkül tudnánk lebonyolítani. Komolyan véve, amit Pál apostol ír: „*Jó tehát nem enni húst, nem inni bort, és semmi olyat nem tenni, amin testvéred megütközik*” (Róma 14,21).

Igyekezünk segíteni a szenvedélybetegeknek abban, hogy eljussan a Szabadítóhoz. Álljunk mindig mellette, és éreztessük: ha komolyan szabadulni akar, készek vagyunk segíteni. A segítséget azonban ne tévesszük össze az asszisztálással. Nem az a feladatunk, hogy a szenvedélyében segítsük, hanem a gyógyulásban. Tehát ne vállaljunk mindent át a másik helyett, mert meg kell tanulni hordozni az életünkért a felelősséget.

Végzőként azt mondhatom el, hogy nem csak a tények, a statisztikák állnak rendelkezésünkre, mert akkor reménytelenül állnánk szemben ezekkel a problémákkal. Isten megoldást is készített a számunkra: „*Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek*” (Jn 8,36). Van szabadítás és van megszabadított élet. Lehet szabadultként Jézusnak szolgálnia új életet élni. Jézus nemcsak megszabadít, hanem helyreállítja életünket. Ahogy a szabadulás nem saját művünk, a megállás is csak úgy működik, ha együtt imádkozunk a zsoltárossal: „*Erősíts engem, hogy megszabaduljak*” (Zsolt 119,117a).

Álljon itt befejezésképpen a már fentebb idézett Siklós József-vers folytatása:

*De útnak indult VALAKI,
mert nem mondott le rólam.
„Megmentlek” – hallottam szavát
– s hatalom volt a szóban.
Kereszten tárja karjait,
szeretetével szabadít.
Szabad lettem – valóban.*

*Leoldotta a szenvedély
irtóztató bilincseit,
a mennyből bőven ontja rám
megannyi drága kincsét:
valódi békét, örömet;
gyógyít, betölt a szeretet.
A győztes Jézus megvéd!*

*Testvér, ha most még rabja vagy
a gyilkos hitetlonek,
hittel Jézusra bízd magad,
Ki Sátánnál erősebb.
Ma hátad mögé vetheted
a sok gyötrelmes évet,
és felcsendülhet ajkadon
új, boldog hálaének!*

Sebők János

A csókokkal teli aranydoboz

Történt, hogy egy apa megbüntette öt éves kislányát egy értékes, arany színű csomagolópapír elpocsékolása miatt. Nehezen éltek, és dühös lett, hogy a gyerek az egész tekercs papírt elhasználta arra, hogy egyetlen dobozt becsomagoljon, mert azt a karácsonyfa alá akarta tenni.

A kislány azonban a büntetés ellenére másnap reggel édesapja elé állt, és mosolygós szemmel nyújtotta neki az aranydobozt: „Apukám, ez a tied.”

Az édesapa zavarban volt az előző napon történtek miatt. Kinyitotta az ajándékát, és újra mérges lett, mert a doboz üres volt. Dühösen mondta kislányának: „Hát te nem tudod, hogy nem illik egy üres dobozt ajándékozni?”

A kislány könnyekkel a szemében mondta: „Apukám, a doboz nem üres! Én annyi pusztit tettem bele, míg csak tele nem letti!”

Az apának is könnyek jelentek meg a szemében. Megölelte a kislányát, és már bánta a fölösleges haragot, a bántó szavakat.

Rövid idővel később egy balesetben meghalt a kislány. Azóta az apa az aranydobozt az ágya mellett tartja. S ha a gondjai miatt elcsügged, kinyitja az aranydobozt, és kivesz belőle egy pusztit a kislányától...

Willi Hoffsümmmer
(Németből fordította: Csík György)

PÓTFELVÉTELIT HIRDET A REFORMÁTUS TEOLÓGIAI KAR

A Selye János Egyetem Református Teológiai Kara pótfelvételit hirdet a 2012/2013-as akadémiai évre, mégpedig a következő tanulmányi programokra:

- missziológia, diakónia és szociális munka (nappali alapképzés),
- református teológia (nappali mesterképzés).

A jelentkezési határidő: **2012. július 15.**

A jelentkezéseket a következő címre várjuk: **A Selye János Egyetem Református Teológiai Kara, Bratislavská cesta 3322, 945 01 Komárno** (tel.: 035/3260 657, e-mail: levaia@ujs.sk, www.ujs.sk).

A pótfelvételik időpontja: 2012. augusztus 27.

A **felvételi vizsga térítési díja**: elektromos jelentkezés esetén 25 euró; papír alapú jelentkezés esetén 50 euró. A felvételi díját a következő számlára kell befizetni: Štátna pokladnica Bratislava. Számlaszám: **7000122827/8180**, variábilis jel: a jelentkező születési száma, konstans jel: **0558**

Felvételi feltételek

A főiskoláról szóló 131/2002-es számú törvény és ennek módosításai, vala-

mint a kar belső előírásai értelmében a következők:

- érettségivel sikeresen befejezett középiskolai tanulmányok,
- kitöltött és határidőn belül leadott jelentkezési lap a főiskolai tanulmányokra,
- a felvételi vizsga sikeres teljesítése.

A kar az egészségi alkalmasságról szóló orvosi igazolást is kér a felsőoktatásban való képzéshez és az adott tanulmányi programban való későbbi elhelyezkedéshez.

A külföldi hallgatók felvételének feltételei megegyeznek a Szlovák Köztársaság állampolgárainak felvételi feltételeivel. A külföldi középfokú végzettséget honosítani kell a Szlovák Köztársaságban, s ezeket az iratokat határidőn belül le kell adni a tanulmányi osztályon.

A képzésre való felvételeknél figyelembe vették a középiskolai tanulmányi előmenetel, az érettségi eredménye és a szak olimpiái és tanulmányi versenyeken elért eredmény.

A felvételi vizsga tartalma a *missziológia, diakónia, szociális munka* tanulmányi programra:

- beszélgetés az alkalmasság felmérése céljából

Isten ajándéka

„Szeretem azokat, akik engem szeretnek, megtalálják engem, akik keresnek” (Péld 8,17).

Abban nyilvánul meg Isten szeretete, hogy egyszerűen meg küldte el a világba, hogy éljünk általa. Jézus Krisztus engesztelő áldozat volt a bűneinkért. Mi tehát azért szeretünk, mert ő előbb szeretett minket.

Az ítélet e világ felett végbement, e világ fejedelme kivettetett. Jézus felemeltetett a földről, és magához vonz mindenedeket.

Isten gazdag lévén irgalomban, az ő nagy szeretetért minket is életre keltett, akik halottak voltunk vétkeink és bűneink miatt. Kegyelemből van üdvösségünk a hit által: Isten ajándéka ez.

„Eljegyezlek magamnak a hit ajándékával, és megismered az Urat” (Hós 2,22).

Brunácky Istvánné

A végleges kiértékelésbe beszámítónak az érettségi és az adott év bizonyítványának előmeneteli érdemjegyei.

A felvételi vizsga kiértékelése: A szóbeli vizsga teljesítménye a vizsgáztató testület által pontozódik és értékelődik ki. Az eredmények vezetve vannak a felvételizsga-protokoll lapjain. A felvételtől/nem felvételtől szóló döntés hozzáférhető az egyetem internetes oldalán.

A felvételi vizsga tartalma a *református teológia* tanulmányi programra:

- írásbeli teszt az általános középiskolai tudásból, a Szentírás ismeretéből, egyháztörténetből és idegen nyelvből,
- beszélgetés az alkalmasság felmérése céljából; idegen nyelv és egyházi ének tárgyszerete.

A végleges kiértékelésbe beszámítónak az érettségi és az adott év bizonyítványának előmeneteli érdemjegyei.

A felvételi vizsga kiértékelése: Az írásbeli vizsga és a szóbeli vizsga teljesítménye is a vizsgáztató testület által pontozódik és értékelődik ki. Az eredmények vezetve vannak a felvételizsga-protokoll lapjain. A felvételtől/nem felvételtől szóló döntés hozzáférhető az egyetem internetes oldalán.

További információk a kar dékáni hivatalában Lévai Attilától (levaia@ujs.sk) kérhetők.

Férfivá és nővé teremtve

Járkáljatok fel-alá a teremben, keressetek egy baráti tekintetet, veregessétek vállon a szembejövőt, vagy éppen: fogjátok meg a másik fülét! – hangzottak az ismerkedési esten az utasítások, és mi – mint akik ezer éve ismerik egymást – kacsingatunk, megpaskoltuk a másik vállát és húzkodtuk a fülét annak, aki utunkba került. Már ekkor gondoltam, hogy a 2012. március 31-e és április 6-a között Burbach-Holzhausenben megrendezett 53. Európai Magyar Evangéliumi Ifjúsági Konferencián nem mindennapi hétnék nézek elébe.

A szervezők a találkozóknak idén az örökzöld „férfivá és nővé teremtette őket” témát adták, ami igen jó választásnak bizonyult, hiszen – teremtettsége folytán – minden egyes résztvevő érintett benne. Nemi szerepünkben természetesen következik a másik rendkívül izgalmas téma: a férfi és a nő közötti viszony.

Két előadó segítette a kérdéskör kibontakoztatását: **Kustár Zoltán** a napi bibliatanulmányokban az *Énekek énekén* és *A zsoltárok könyvén* keresztül mutatta be nekünk, hogyan szól a Biblia a másik iránt érzett

vonzalomról, szerelemről; **Szarka Miklós** délelőtti előadásainak segítségével pedig társas életünk stációit jártuk be – az egyedülléttől a vonzalmon át a házaseletig. A hallottak feldolgozására a délután folyamán kiscsoportos beszélgetések keretében került sor; az előadók végigfigyelték őket, hogy reagálni tudjanak gondolatainkra, esetleges kérdéseinkre.

A konferencia többi programjába is sikerült belecsempésznem a tematikát, ennek megfelelően hallhattunk

verseket és zenedarabokat. Az ifjúsági esten megtudtuk, mi a különbség a virtuális valóságban mozgó mai ember, a honfoglaló magyarok és a reneszánsz kori szerelmes valómása között – amikor is magunk

bújtunk ezekbe a szerepekbe. Meghatározó élmény volt számomra a pódiumbeszélgetés alkalmával az ötven és a tizenöt éve házas párokat hallgatni, hogy miként beszélnek a másik jó és rossz tulajdonságairól, megismerkedésükről, a szerelemről, az életükről. A nap végén a szeretet himnusza egy-egy szakaszáról hallhattunk gondolatokat az esti áhítatban.

A kötött programokon kívül alkalom nyílt beszélgetésekre séta közben vagy egy jó kávé, tea mellett; és mindenképpen meg kell említenem az esti népdalénekléseket. Szívet melengető volt megtapasztalni az egy nemzethez való tartozás élményét, bármelyik országból érkezünk is. Remélem, jövőre találkozunk!

Pápai Attila

A Fireszke tinitábora Borzován (13–16 évesek számára)

Időpont: **július 15–20.** (vasárnap–péntek)

Helyszín: Borzova

Részvételi díj: 45 euró/fő

Jelentkezni **június 30-ig** André Jánosnál lehet: Református Lelkészi Hivatal, 049 52 Silica 2.; tel.: 0905/230 559; e-mail: tiniborzova@gmail.com

Fireszke gyermektáborok Bátorkeszin

A bátorkeszi gyülekezet Fireszke nyári gyermek- és ifjúsági táborai – Istennek legyen hála! – ismertek és közkedveltek lassan már az egész Felvidéken, amit az is mutat, hogy évről évre nagyobb irántuk az érdeklődés. Az első tábor 2003-ban volt, s azóta a Bátorkeszi Református Egyházközség a Fiala Reformátusok Szövetségével (Firesz) karöltve minden évben megszervezi ezeket az alkalmakat.

Az eltelt kilenc év alatt 32 tábornak adott otthont a gyülekezet, ahol a Firesz missziói tevékenységét közel 1600 gyermek tapasztalhatta meg. A 2012-es esztendőre újabb három tábor megszervezését vállaltuk, melyekbe felekezetre való tekintet nélkül, ökumenikus jelleggel várjuk a gyermekeket és a fiatalokat.

Táboraink elsődleges célja, hogy a gyermekek és ifjak szülőföldjükön, magyar környezetben, anyanyelvükön gazdagnak programjaink által. Célunk a fiatalok egymás közötti kapcsolatának, valamint az egyházban való helyük és szerepvállalásuk, magyarságtudatuk fontosságának elmélyítése, ezért elengedhetetlennek

tartjuk olyan értékek felmutatását, melyek által a most felnövő generáció jobban ragaszkodik majd múltjához, gyökereihez, megérti az őseitől örökölt hagyományok fontosságát.

A programok kialakításában különös hangsúlyt fektetünk a közösséget formáló beszélgetésekre, előadásokra, játékokra, vetélkedőkre. Emellett fontosnak tartjuk kultúránk és hagyományaink felelevenítését is kézműves-foglalkozások formájában. Természetesen elengedhetetlen célunk az evangélium hirdetése, ezért teljes programunkat a Szentírást alapul véve formáljuk. Erre szolgálnak a reggeli áhítatok, valamint az esti evangelizációs istentiszteletek. Célunk ezekkel egyértelműen az, hogy a gyermekek mindvégig Isten közelségében tapasztalják meg a közösség adta áldásokat.

Czinke Zsolt

*

Fireszke gyermektábor (1.) (6–13 évesek számára)

Időpont: **július 2–7.** (hétfő–szombat)

Helyszín: Bátorkeszi (Fireszke Gyer-

mek-, Ifjúsági és Konferenciaközpont)

Férőhely: 60 fő/tábor (36 fő épületben, 24 fő sátorban, az ágyakkal berendezett sátrakat a szervezők biztosítják.)

Részvételi díj: épületben 60 euró/fő; sátorban 55 euró/fő

(A többi tábor esetében az időpontotól kívül minden azonos.)

Fireszke gyermektábor (2.)

Időpont: **július 16–21.** (hétfő–szombat)

Fireszke gyermektábor – holland fiatalokkal (3.)

Időpont: **július 23–28.** (hétfő–szombat)

Jelentkezni **június 20-ig** Czinke Tímeánál és Zsoltnál lehet: Református Lelkészi Hivatal, 946 34 Bátorove Kosihy, Dolný rad 861; tel.: 035/7797 338; mobil: 0918/757 658, e-mail: czinke@refteologia.sk, czinke.zsolt@reformata.sk

A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Zsinati Tanácsa a 27. ülésén, amelyre 2012. május 5-én Nagykáposon került sor, az alábbi közérdekű határozatokat hozta:

– Jóváhagyta a 25. és a 26. ülés jegyzőkönyvét, és tudomásul vette az előző ülés határozatainak kiértékeléséről szóló jelentést.

– Református Cigánymisszió – Reformováná cigánka misia n.o. néven nonprofit szervezetet hoz létre a cigánymisszió szervezésére. A Zsinati Tanács jóváhagyta a nonprofit szervezet alapszabályát és alapítólevelét. A szervezet igazgatója Tóth Zsuzsanna katechéta lesz, az igazgatótanács Fejes Ágnes, Pogány Krisztina és Molnár Árpád lelkészekből áll össze, a számvető bizottságba pedig Pósa Zoltánt, Batta Istvánt és Porubán Ferencet delegálja.

– A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház az Alistáli Református Egyházi Alapiskola működési költségeihez újabb három éven keresztül éves szinten maximum 5000 euró támogatással járul hozzá. A támogatás előteremtésére egyházunk kész pályázni, illetve kérelemmel fordulni különböző segélyszervezetekhez és alapítványokhoz.

– Jákob Széles, a Kassai Szlovák Református Egyházközség tagja 2012. április 3-án kelt levelében kérte a lelkészjelölti jogállás odaítélését, illetve püspöki ajánlást, mivel felvételizni szeretne a Sárospataki Református Teológiai Akadémiára, ahol feltétel a püspöki ajánlás. A Zsinati Tanács Jákob Széles számára megítéli a lelkészjelölti jogállást, ami teológiai tanulmányai megkezdésével válik hatályossá. A Zsinati Tanács engedélyezi, hogy Fazekas László püspöki ajánlást adjon Jákob Szélesnek teológiai tanulmányai megkezdéséhez a Sárospataki Református Teológiai Akadémián.

– A Zsinati Tanács ZST-39/2012-es számú határozatában az egyházunk gazdálkodásáról szóló törvény tervezetének kidolgozására létrehozott egy bizottságot, amelynek tagjai Géresi Róbert püspökhelyettes, Porubán Ferenc főgondnokhelyettes, Nagy Ákos Róbert esperes és Molnár Sándor zsinati főtanácsos. A Zsinati Tanács tudomásul vette Géresi Róbert püspökhelyettes beszámolóját a bizottság munkájáról, és kéri a bizottság tagjait, folytassák a munkát, hogy a Zsinat őszi ülésére be lehessen terjeszteni a törvénytervezetet.

– Rákos Loránt zsinati tanácsos 2012. március 6-án kelt felterjesztésében a Zsinat jogi bizottsága nevében beterjesztette

A ZSINATI TANÁCS 27. ÜLÉSÉRŐL

a lelkészek választásáról szóló törvény tervezetét. A Zsinati Tanács – a kifogásolt 22. § kivételével – a Zsinat elé terjeszti a lelkészek választásáról szóló törvény tervezetét. A 22. § által rendezni kívánt helyzet megoldásával a lelkészértekezleteken kellene foglalkozni.

– A Nagyráskai Református Egyházközség lekipásztora megválasztottsága kérdését (nincs még beiktatva, miközben szintén lelkész feleségét meghívta az abarai gyülekezet) jogértelmezés céljából a Zsinat elé terjeszti.

– Molnár Árpád zsinati tanácsos írásos beszámolója nyomán jóváhagyólag tudomásul vette a missziói bizottság jelentését, és kéri, hogy a misszióban szolgálók képzésére konkrét javaslatot adjon, s az egyes missziós csoportok legyenek név szerint a Zsinati Tanács elé terjesztve, hogy megbízást kapjanak a szolgálathoz.

– A Generális Konvent elnöksége felajánlotta, hogy A heidelbergi kátét – első kiadása 450. évfordulója alkalmából – kiadná magyar és szlovák nyelven is. Marián Hamari püspökhelyettes levélben jelezte, hogy a két szlovák egyházmező nem kíván élni ezzel a lehetőséggel; saját maguk szeretnék kiadni a két hitvallás új szlovák fordítását. A Zsinati Tanács úgy határozott, hogy A heidelbergi kátét és a II. Helvét hitvallás új szlovák fordítását a Zsinat általi jóváhagyását követően saját költségén kívánja kiadni.

– Tudomásul vette, hogy egyházunk a 2011. október 31-ei perselypénz összegéből 1000 eurót átutalt a Gustav-Adolf-Werk számlájára, amivel a wittenbergi templom felújításához járul hozzá.

– Jóváhagyta az egyházunk könyvkiadásával kapcsolatos munkák árjegyzékét, és úgy határozott, hogy kiadja Petrőczy Éva prédikátorokról szóló tanulmánykötetét.

– Az előző ülésen felmerült néhány olyan helyzet, amikor nem egyértelmű a lelkészek viselkedése bizonyos helyzetekben (gyűrűcsere a házasságkötésnél, református lekipásztor részvétele a római katolikus körmeneten stb.). A Zsinati Tanács az egyházmezei lelkészértekezletek hatáskörébe utalja, hogy a lekipásztorok rendhagyó helyzetekben való viselkedését megfelelő teológiai látással vitassák meg és foglaljanak állást.

– Elrendeli, hogy minden egyházmező évente legalább egy lelkészértekezleti alkalmat szenteljen a kötelező adminisztratív feladatok kérdéskörének.

– Megbízta a jogi bizottságot egy egyházigazgatási törvény előkészítésével.

– Tudomásul vette az Abaúj-tornai Református Egyházmezőben a megüresedett zsinati lelkészi rendes képviselői, zsinati világi rendes képviselői és zsinati lelkészi pótképviselői helyekre elrendelt választás eredményét (Varga Zoltán, Szaniszló Sándor és Parti Tibor jelöltek megnyerték a megválasztáshoz előírt szavazatarányt, és 2012. április 4-én hivatalba léptek).

– Rákos Loránt zsinati tanácsos 2012. április 18-án kelt levelében jelentette a Zsinati Tanácsnak, hogy a Zsinat által e célra létrehozott ad hoc bizottság elkészítette a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház lelkésztovábbképzésének rendjéről szóló szabályzattervezetet, amit a Zsinat jogi bizottsága is jóváhagyott. A Zsinati Tanács a lelkésztovábbképző szabályzatának tervezetét a Zsinat elé terjeszti.

– A társult anyaegyházközségek szavazati joga kérdéskörben kért jogértelmezést (Rákos Loránt zsinati tanácsos és Básti Péter, az Egyetemes Választási Bizottság elnöke kérelmeit) a Zsinat elé terjeszti.

– Várja a Barsi Református Egyházmező közgyűlésének indítványát, hogy az Oroszkai Református Egyházközség mely anyaegyházközséghez tartozzon. A Zsinati Tanács a közgyűlés indítványára fog határozni ebben a kérdésben.

– 2012. június 21-re Rimakokovára összehívja a Zsinat VIII. ülésszakának 6., háromnaposra tervezett ülését, mégpedig a következő tárgysorozati pontokkal: püspöki jelentés a 2011-es évről, a diakóniai osztály jelentése, az egyházzenei osztály jelentése, a missziói bizottság jelentése, a Firesz jelentése, a Re-Mi-Dia jelentése, lelkészi díjlevél, a közalapi törvény módosítása, a Györkei Református Egyházközség átlépési kérelme, a lelkészek választásáról szóló törvény tervezete, a lelkésztovábbképző szabályzata, jogértelmezés a lelkészbeiktatás és a társult anyaegyházközségek szavazati joga tárgyában.

– Tudomásul vette, hogy az Ondava-hernádi Református Egyházmező gyermekkátét készül kiadni.

– Tájékoztatja az Ondava-hernádi Református Egyházmező tanácsát, hogy egyházunk az alkalmazásban levő lelkészek után kapja az állami hozzájárulást, nem a lelkészi állások vagy az egyházközségek szerint. Ennek értelmében egyházunknak nincs módjában a helyettesítő lelkészeket külön díjazásban részesíteni.

– Jóváhagyta 16 248 euró kamatmentes kölcsön folyósítását az Ungi Református Egyházmezőnek. A kamatmentes kölcsön
(Folytatás a 12. oldalon)

(Befejezés a 11. oldalról)

összegét, amit a Vajánban működő iskolája felújítási munkálataira igényelt az egyházmegye, legkésőbb fél éven belül kötelese visszafizetni.

– Kezdeményezi a Református Keresztény Egyház bejegyeztetését a Cseh Köztársaságban. A bejegyeztetéshez szükséges aláírásgyűjtés érdekében felveszi a

A ZSINATI TANÁCS 27. ÜLÉSÉRŐL

Csehtestvér Egyház jogászával a kapcsolatot, illetve levélben kéri az egyházunkban szolgáló lelkészeket, hogy segítsenek a Csehországba elszármazott reformátusok elérhetőségeinek gyűjtésében. A Zsinati Tanács megbízza a jogi bizottságot, tegyen javaslatot a Csehországban bejegyzett református egyház betagolására egyháztestünkbe.

– Megállapította, hogy egyházunk anyagi helyzete nem teszi lehetővé, hogy egyházunk befizesse az Egyházak Világtanácsa tagsági díját.

– Megállapította, hogy egyházunk anyagi helyzete nem teszi lehetővé, hogy egyházunk befizesse az Egyházak Világtanácsa tagsági díját.

A toronytól a padlóig minden megújult TEPLOMSZENTELÉS VOLT SZAPON

2012. április 1-jén, virágvasárnap, a szapi templom harangjai templomszentelő istentiszteletre hívták a gyülekezet híveit, hogy közösen adjanak hálát Istennek felújított templomukért.

Az ünnepi alkalmon Fazekas László püspöknek az igehirdetése és Szabó Andrásnak, a pozsonyi egyházmegye esperesének az imádsága szolgált a jelenlevők-

templom belső részének felújítása a villanyhálózat kicserélésével kezdődött, majd folytatódott a meszeléssel, a falak alsó részének beborításával. Új szószerk is készült a templomba. A padok át lettek festve, új huzatokkal lettek befedve. Megújult a karzat s a karzatra vezető lépcső is. A templombejárat régi lépcsőzete járólappal lett lerakva. A többévi munkálatok költségeit az egyháztagok adományai biztosították.

közös munkával, Krisztus földi egyházának építésével tudták szolgálni Istent. Megköszönte a sok imádságot, az anyagi áldozatokat, az Isten dicsőségére elvégzett szolgálatokat, és a templomszentelésen elhangzott ige vezetését kérte az egyházközségre a jövőre nézve is: „Bízzál az Úrban teljes szívből, és ne a magad eszére támaszkodj! Minden utadon gondold rá és ő egyengetni fogja ösvényeidet” (Péld 3,5–6).

–bj–

höz. A templomszentelési istentiszteleten Erdélyi Géza, egyházunk nyugalmazott püspöke, valamint a pozsonyi egyházmegye lelképásztora és a gyülekezetek képviselői is részt vettek. A meghívottak között volt Gergely Péterné, a Szapon egykor harminchat évig szolgált Csekes Béla lelképásztor leánya is, aki szeretetteljes szavakkal, a mögötte levő kilencvenkét év élettapasztalatával szólt a gyülekezethez, megköszönve, hogy szülei emlékét mindmáig megőrizték. Kató néni kedves szavait gyermekek bizonyoságtévő szavalata, fiatalok éneke követte.

Az 1885-ben épült templom harmadszor lett felújítva. A legutóbbi munkálattól közel ötven év telt el, ezért is szánta el magát a gyülekezet a nagy munkára. A felújítás 2006-ban kezdődött. Először a templom tornyának gerendázata lett kicserélve, majd a régi pléh burkolatot rézpalást váltotta fel. Ezt követte a templom külső festése: a régi barnás szín helyett fehér-szürke színt kapott. A

Borsický Judit lelképásztor Isten iránti hálával köszönte meg a gyülekezetnek, hogy a mögöttük levő tizenhét esztendőben szeretetben, békességben,

Március 25-én Ipolypásztón és Garamsallón az istentiszteleti alkalmakon vendégként jelen volt a budai Szilágyi Dezső téri református gyülekezet egy csoportja. Amint azt vezetőjük, Csenki Zsuzsa, a gyülekezet presbitere és diakóniai gondnoka (a képen balról a harmadik) elmondta, nemcsak otthon végeznek szeretetszolgálatot, hanem a gyülekezetben és a határokon kívül is – hiszen lélekben összetartozunk, s az erőseknek segíteniük kell a gyengéket. A találkozás mindkét oldalon nagyon jó érzéseket váltott ki: valóban testvéri szeretetet és közösséget élhettünk meg, s épülhettünk egymás hite által.

–ac–

Szádalmáson ülésezett a lelkészegyesület EGYRE NÖVEKSZIK A TAGSÁG

2012. április 17-én Szádalmáson tartotta évi első rendes közgyűlését a Szlovákiai Magyar Református Lelkészegyesület. Az alkalom az Aba-új-tornai Református Egyházmegye által az április 16-án és 17-én szervezett missziós napokkal esett egybe, így a lelkészegyesületi tagok egyben vendégszolgálatokat is végeztek a programba bekapcsolódó gyülekezetekben.

A közgyűlést közvetlenül megelőzve ülésezett az elnökség is, amely összeállította a tárgysorozati pontokat. A megjelent tizenhét alkotó taggal ülésező közgyűlés öt tárgysorozati pontot tárgyalt. Először **Csoma László** elnök adott számot a 2011. évi tevékenységről. Az elnöki beszámoló után felmerült egy javaslat az egyház vezetőségének címezve: fogalmazódjon meg egy ajánlás, miszerint a társult anyaegyházközsegek kialakítása következtében megüresedett parókiákat fel lehessen ajánlani azon nyugalomba vonuló lelkészeknek bérletként, akiknek nyugdíjas éveikre nem sikerült bebiztosítaniuk a lakhatásukat.

A közgyűlésen **Rácz Elemér** pénztáros is számot adott az egyesület elmúlt évi gazdálkodásáról, illetve a tagdíjak befizetéséről; mire elégedetten vette tudomásul a közgyűlés, hogy a tagság immár ötvennyolc főre emelkedett. A lelkészegyesület továbbra is invitálja a lelkészeket az egye-

sületi közösségvállalásra és egymás életének ekképpen történő erősítésére.

A közgyűlés legfontosabb momentumai a lelkészegyesületi segélypénztár szabályzatának az elfogadása volt. Ennek értelmében a közgyűlés létrehozott egy olyan segélypénztárat, amelynek a tőkéjét minden évben a tagok tagsági díjának négy ötöde fogja feltölteni abból a célból, hogy a lelkészegyesületi tagsággal rendelkező, nyugalomba vonuló, vagy nehéz szociális helyzetben lévő, vagy tulajdonukban kárt szenvedő lelkészek – kérelemre – egyszeri támogatásban részesülhessenek; illetve a segélypénztár a lelkészegyesület közösség-erősítő tevékenységét is finanszírozná. A szabályzatot a közgyűlés egyöntetűen elfogadta, hatályba 2013. január 1-jén lép.

A szabályzat elfogadása következtében a közgyűlés módosította az alapszabályát is a tagsági díj összegének emelése tekintetében; tovább a segélypénztár kuratóriumának elnökét elnökségi taggá minősítette, valamint a lelkészegyesület tiszteletbeli elnökét tanácskozási joggal ruházta fel.

Az ülés végén a közgyűlés megtárgyalta **Rákos Loránt** titkár lemondását is, aki széles körű elfoglaltsága okán nem tud maradéktalanul eleget tenni a tisztséggel járó feladatok ellátásának. A közgyűlés megértve az indokokat, elfogadta a titkár lemondását. A tisztség betöltéséről a legközelebbi, a berekfürdői lelkésztovább-

képző idején megtartandó ülésén fog határozni; addig a titkári teendőket **Rákos Loránt** látja el.

A közgyűlés **Csoma László** elnök köszönetmondásával zárult. Ezúton is köszönet illeti meg **Varga Zoltán** lelképásztort és a Szádalmási Református Egyházközséget, hogy gondoskodó odaadással fogadták a lelkészegyesület közgyűlésének 2012. évi első rendes ülését.

Rákos Loránt

Testvérkapcsolatok ápolása ESZENYIEK ROZSNYÓN

A rozsnói gyülekezet testvérkapcsolatot ápol a kárpátaljai Eszeny község református gyülekezetével. 2012. április 13-án **Balogh Attila**, a Kárpátaljai Ungi Református Egyházmegye esperese, eszenyi lelképásztor látogatott el hozzánk kedves családjával. Április 15-én, vasárnap ő hirdette Isten igéjét templomunkban a *Kol 3,1–4* alapján. A húsvéti eseményekre emlékeztetve buzdított bennünket, hogy ha Krisztussal együtt feltámadtunk, akkor ne a földiekre legyen gondunk elsősorban, hanem az odafent valókat keressük: meghaltunk a bűneinknek, életünk el van rejtve Krisztussal együtt az Istenben.

Az igehirdetés végén tolmácsolta az eszenyi gyülekezet üdvözlét és meghívását. Lelképásztorunk, **Buza Zsolt** megköszönte **Balogh Attila** szolgálatát, és átadta azt a 600 eurós adományt, melyet az

A rozsnói református templom

eszenyi óvoda támogatására gyűjtöttünk össze. „*Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek! Csak oda küld az Úr áldást és életet mindenkori*” (Zsolt 133,1.3b).

Mixtaj Johanna

Fogvatartottak között énekeltünk Zselíz-Nagypusztán ISTEN DICSŐÍTÉSE A BÖRTÖNBEN

„Emlékezzetek meg a foglyokról, mint fogolytársak” (Zsid 13,3a).

Immáron öt éve vagyok tagja az érsekkétyi gyülekezet kórusának. A kórus már sok helyen hirdette énekelve Isten igéjét: az elmúlt években istentiszteleti alkalmakon énekeltünk, valamint advent időszakában látogattuk a gyülekezeteket, Istent dicsőítve.

Ez alkalommal viszont egy különös meghívást kaptunk. A börtönmisszió vezetője, **Antala Éva** nagyölvedi lelképásztor lehetőséget adott arra, hogy a börtönben raboskodóknak hirdessük az igét. Az énekkar élt e lehetőséggel, bár néhány tagját nehéz döntés elé állította. Személy szerint nagyon örültem, hogy a fogvatartottak között is énekelhetek.

2012. április 29-én lelképásztorunk vezetésével ellátogattunk a közigazgatási-

lag Zselízhez tartozó Nagypusztán lévő börtönbe, ahol az ott szolgáló börtönlelkész fogadott. Rajtunk kívül még egy evangélikus együttes vett részt az alkalmon, ők szlovákul hirdették Isten igéjét. Azt gondoltam, többen lesznek jelen a rabok közül, később azonban kiderült, hogy nem mindenki vehetett részt ezen az összejövetelen. Nagy meglepetésünkre az elítéltek közül ketten még egy bibliai témájú színdarabot is előadtak az evangelizációnk végén.

Az alkalom végeztével néhányan a hallgatóságból magyarul köszönték meg, hogy ott voltunk. Úgy érzem, áldásos volt számukra is ez az összejövetel, s reményeink szerint az adventi időszakban újra ellátogathatunk ide.

Bohák Réka

Visszhang Apácaszakállason KÖZEL SZÁZAN VOLTAK JELEN

Egyházunk Diakóniai Központja és egyházzenei osztálya 2012. április 21-én szervezte meg (immáron negyedik alkalommal) a Visszhang elnevezésű zenés találkozót, amelyre az egészségükben akadályozott fiatalok és szülei gyűltek össze, hogy közösen adjanak hálát az Úrnak. A több mint nyolcvan résztvevőt az apácaszakállasi református gyülekezet látta vendégül.

Az alkalom a templomban áhítattal, igehirdetéssel és közös énekléssel kezdődött, amit az egyházzenei osztály zenészei tettek színesebbé. Az igehirdetést **Rácz Jolán**, a Diakóniai Központ igazgatótanácsának tagja végezte. Könnyen érthető, szívhez szóló gondolatait az *1Kor 1,30a* alapján fogalmazta meg: „Az ő munkája az, hogy ti a Krisztus Jézusban vagytok.” Utána a résztvevők előadhatták műsorukat, amit a találkozóra készítettek. A komáromi Napsugár csoport énekléssel, a marcelházai csoport színdarabbal, a többiek pedig szavalattal gazdagították az összegyűlt sokaságot. Az előző évek éne-

Az Úr csodásan működik – erről bizonyosodhattunk meg 2012. április 29-én a vasárnap délelőtti ünnepi istentiszteleten a királyhelmei református templomban, amely **Molnár István** beiktatására szépen megtelt lelkészekkel, vendégekkel és a gyülekezet tagjaival.

Az ünnepség **Fazekas László** püspök igeszolgálatával vette kezdetét. A lelkész-beiktatást **Molnár Elemér** esperes végezte, ami azért is volt rendkívüli, mivel nem sokaknak adatik meg, hogy fiukat iktassák be a lelkési hivatalába. Nehéz is volt elfoglultság nélkül végeznie a szolgálatot. **Bányácsi Béla** gondnok igével köszöntötte a beiktatott lelkészt, majd **Varga János** és gondnoktársa átadták a gyülekezet ajándékát, egy új palástot. A fiatalok énekel és verssel köszöntötték a beiktatott lelkészt.

Molnár Elemér esperes beiktatja a tisztségbe fiát, Molnár Istvánt

kei mellett a zenekar új dalokat is tanított a délelőtti folyamán.

A délután kötetlenül zajlott, az érdeklődők különféle foglalkozásokon vehettek részt. Lehetőség nyílt arra, hogy közösen megtekintsék az előző két találkozón készült fényképeket; a lelkesebb résztvevők **Bedecs Éva** vezetésével igés üdvözlőlapokat készíthettek, a zenészekkel megmasszírozathatták elgémberedett vállukat, lefényképezkedhettek az erre a célra kialakított sarokban, vagy – az egyházzenei osztálynak köszönhetően – egy kis cserepes virághoz készíthettek igés deko-

Tóth Erika főszerkesztő a Carissimi folyóiratot mutatja. (A szerző felvételei)

Családtagok és hívek gyűrűjében LELKÉSZBEIKTATÁS KIRÁLYHELMECEN

Molnár István a szószékről tett bizonyosságot hitéről és arról, hogy vállalta a magvetés szolgálatát abban a gyülekezetben, amelybe közel húsz éve érkezett lelkészgyerekként és ahol nyolc éve szolgál segédlelkészként.

Az igeszolgálat után **Fazekas Erzsébet** köszöntése szólt versben. A királyhelmei gyülekezet részéről jelen sorok írója kö-

szöntötte a beiktatott lelképásztort, köszönve neki az eddig megtapasztalt szorgalmát, hűségét. Isten áldását kérte szolgálatára és életére: tartsa meg őt az Úr ilyen hűségesnek, hogy méltó viselője legyen a palásznak. A pólyáni leányegyházközség részéről **Kocsis Géza** gondnok,

rációt. Alkalom adódott beszélgetésre is a közös örömeiről, fájdalomokról, nehézségekről.

A foglalkozás különleges résztvevője volt **Vígh Tamás** (elérhetősége a Diakóniai Központban), aki bemutatta saját fejlesztésű egészségügyi és izomerősítő segédeszközeit, melyekkel megkönnyíthető a gyengébb izmok fejlesztése, így ezek segítségével önállóbbak lehetnek az eszközöket használók. Továbbá bemutatkozott a Carissimi című havilap is, amely az egészségükben akadályozott felvidéki magyaroknak kíván teret adni a tapasztalatcserére és bemutatkozásra.

Lengyel Zoltán

majd a szolnocsikai szórványgyülekezetből **Csoma Barnabás** is meleg szavakkal köszöntötte a lelképásztort. A színyéri gyülekezet is kifejezte jókívánását. Ezt követően a zempléni és az ungi egyházmegye lelkészei köszöntötték és biztatták egy-egy igével a beiktatott lelkészt (közük szintén lelkész fivére, aki felidézte a szép gyermekkori emlékeket). Köszöntötte őt még négy unokatestvére is, akik távolabbi gyülekezetekben szolgálnak.

Molnár István megköszönte az Úrnak, hogy gyengesége és erőtlensége ellenére is használja őt, hirdetheti az igét, részt vállalhat a magvetés szolgálatában. És hálát adott szüleinek is hitre nevelésükért és házastársának, aki a szolgálataiban is nagy segítséget jelent számára.

Mindezek után megköszönte a jókívánásokat, s szeretettel hívott mindenkit a gyülekezeti házba szeretetvendégségre, ahol a terített asztalnál folytatódott az áldott alkalom. Mindezt legyen Istené a dicsőség!

Kulcsár Eleonóra

Kilencvenegy esztendő s korában, betelvez az élettel, általment e világból ama mennyei hazába a Zsigárdi Református Egyházközség legidősebb tagja, Takács Zsigmond. Március 24-én sokan álltak körül ravatalát és búcsúztunk tőle a helybeli temetőben.

Köztisztelőnek örvendő testvérünk – a háborús éveket leszámítva – életének nagyobbik részét szülőfalujában, Zsigárdon töltötte. Ősi földművescsaládból származott, ahol kitartó, szorgalmas munkával biztosítva volt a mindennapi kenyér és ezen felül a megszerzett javak gyarapítása.

Az itteni református elemi népiskola minden osztályát kitűnő eredménnyel fejezte be. Idős korában is hálával emlékezett Kalitza László lelkészre és a szigorú Szőcs Kálmán igazgató-tanítóra, aki katonás jellemével formálta a tanulók lelki tartását. Erős alkatú, szívós természetű fiúk kerültek ki a kezük alól, akiknek viruló fiatalságára rávetítette árnyait a II. világháború. Azok, akik átéltek a háború borzalmait, az ott látottakról keveset beszéltek vagy inkább hallgattak.

Zsiga bátyánk azonban őszintén, tényszerűen, ízes zsigárdias kiejtéssel mondogatta el katonasorsának főbb állomásait. Testvérbátyja már a Don-kanyarban építette falubeli bajtársaival a védelmi állásokat, amikor ő 1942. október 1-jén bevonul az esztergomi utászszerződéshez. A kiképzés után Budaörsre vezénylik, ahol a híradós tanfolyamot kitűnő eredménnyel végzi. Előléptetve, örvényező rangban még az anyaországi alakulatoknál katonáskodik. Egy viszonylag nyugodt időszak után Magyarország sorsa 1944 áprilisától drámaira fordult. Ez időtől az angol–amerikai légierő gyakorta bombázza Budapest és más nagyobb városok ipartelepeit, vasu-

Április 7-én, azon a napon, amelyen a világ arról emlékezett meg, hogy a golgotai kereszten meghalt Megváltó a sírban nyugodott, a kis páskaházai gyülekezet a gondnokát, Körösi Károly testvérünket temette.

Elmondhattuk a végtisztességen Jeremiást idézve és gyászunkra alkalmazva: „Elesett a mi fejünknek koronája” (Jer 5,16a). Mert aki elment, koronaként fénylett egy kedves, szerető családban. Koronaként fénylett a kuntapolcai magne-

TAKÁCS ZSIGMOND (1921–2012)

taít és a lakónegyedeket is. Az ifjú honvéd bajtársaival a fővárost ért légitámadások sebesültjeit, túlélőit menti a romok alól.

Ez a mentőalakulat 1944 szeptemberében Dél-Erdély védelméért is harcolt a 3. magyar hadsereg kötelékében. Ám a túlerővel támadó román–szovjet csapatok elől ez a sereg visszavonulásra kényszerült. Ezek a katonák német alakulatokkal együtt harcolva részt vettek Budapest védelmében 1944 decemberében és 1945 januárjában. 1944 karácsonya gyászos emlékként maradt meg a főváros lakosaiban és a város védők tudatában.

December 24-én délelőtt az emberek vásárolnak és készülnek az ünnepekre. Aztán később a Budakeszi felől begördülő orosz páncélosok jelezték, a főváros körül bezárul az ostromgyűrű. Budapestet a német–magyar csapatok mintegy hetvenezres létszámmal tartották és védtek 1945. február 12-ig, a királyi vár feladásáig. Zsiga bácsi a Kőbánya környéki harcokban 1945. január 3-án aknaszilánk okozta sebesüléssel a Rókus kórházba került. Miután az orosz csapatok elfoglalták Pestet, a kórházat ki kellett üríteni. A járóbeteg sebesülteket gyalogmenetben indították Ceglédig, majd a magyar katonákat bevonatolva a romániai foksányi táborba szállították, ahonnan a hadifoglyok útja szovjet munkatáborokba vezetett.

Zsiga bácsi – elmondása szerint – ötezer sorstársaival együtt érkezett meg a donbaszi szénvidéken felállított lágerekbe. Akik jobb erőnlétben voltak, azok keserves körülmények között, közel 900 méteres mélységben, három műszakban fej-

tették a szénét. A hosszú hadifogság az ő számára 1948 november közepén fejeződött be. Abból a lágerből akkor kb. 2200 személy térhetett haza. Ekkor szabadult a fogságból falubeli jó barátja, Tóth László is, akivel 1942-ben együtt vonult be a magyar honvédség állományába. A szülőfaluba hazatért fiaink egy új társadalom polgáraivá váltak: a Felvidék déli része ismét Csehszlovákiához került.

Zsiga bácsi hálás szívvel vallotta, hogy mindvégig oltalmazója volt a mindenható Isten, aki őt halálos veszedelmekből kiemelte. „Hogy viszaadott szeretteimnek, hiszem, hogy új feladatokra ösztönöz meg engem.” Az 1948 karácsonyán tett fogadalma alapján – mint dalárdatag – énekléssel akarta dicsérni az Urat élete minden idejében. Fogadalma beteljesedett, hiszen kellemes színezetű hangja zengett, szárnyalt a templomban és a temetőben évtizedeken át.

Az ifjú férfiú mellé a gondviselő Isten hűséges feleséget adott Ibo-lyá néni személyében, akivel hatvanegy esztendőn át boldogságban és küzdelmekben töltötték be küldetésüket. Szeretettel nevelték leányukat, és sok örömet kaptak unokáikban és kedves dédunokáikban. Betegágyán szeretteitől körülvéve gyakran kérdezte: „Mivel érdemlitem ki, hogy mennyi Atyám ennyi sok éven át kegyelmében tartott?” A válasz A példabeszédek könyvében olvasható: „...akik pedig cselekednek hűségesen, kedvesek önöknek” (Péld 12,21b).

Ez az ige is elhangzott ravatala felett. Elbúcsúztunk tőle a feltámadott Úrban való hitünkkel, és reménnyel tekintettünk a mennyben elkészített helye felé.

Iván István

KÖRÖSI KÁROLY (1937–2012)

zitüzem műszaki rajzolóinak vezetőjeként. Koronaként fénylett, mikor szülőfalujában három cikluson keresztül a polgármesteri teendőket végezte – megtalálva az egyensúlyt a testi és lelki, az emberi és isteni aspektusok között. Koronaként fénylett a gyülekezet mindenről gondoskodó gondnokaként. Életének fő műve a templom rekonstrukció-

ja. Elköltözött testvérünk a gyülekezet kurátora volt megválasztásától, 1995. szeptember 3-tól haláláig, amely hosszú, türelemmel viselt szenvedés után, 2012. április 4-én következett be.

Az a mi vigasztalásunk, hogy ő is a kösziklára, a megváltó Jézus Krisztusra építette az életét. „Ha elenyészik is testem és szívem, szívemnek kösziklája és örökségem te maradsz, Istenem, örökké!” (Zsolt 73, 26).

Radácsy Károly

Amaro Del-koncertek. Egyházunk cigánymissziós munkacsoportja szervezésében április 20-a és 22-e között Szlovákiában koncertezett a munkácsi Amaro Del (Mi Istenünk) keresztyén cigányegyüttes. Tagjai Kistárkányban, Rimaszécsen és Udvardon nemcsak Istent dicsérő énekekkel, hanem személyes bizonyoságtételekkel is szolgáltak.

Bibliaismereti verseny. A gömőri egyházmegye 2012. április 21-én másodízben rendezett bibliaismereti versenyt, melynek témája Jónás könyve volt. A gömörhorkai kultúrházban több mint száz résztvevő mérte össze ismereteit, természetesen korcsoportok szerint. A versengés érdekessége volt, hogy felnőttek is részt vettek rajta.

Egyházmegyei közgyűlések. Április 27-én Nagysallón volt a barsi, április 28-án Felsőrásban a gömőri, május 5-én Dunaszerdahelyen a pozsonyi, május 6-án

Zenei alkalmak

A barsi egyházmegye kórustalálkozója

Időpont: **2012. június 17.** (vasárnap), 15.00

Helyszín: Nagykálna, református templom

Nyári ifjúsági kórushétvége

Időpont: **2012. június 22–24.** (péntek–vasárnap)

Helyszín: Rimaszombat, a Tompa Mihály Református Gimnázium Kollégiuma

Az abaúj-tornai egyházmegye kórustalálkozója

Időpont: **2012. június 24.** (vasárnap), 15.00

Helyszín: Rozsnyó, református templom

Országos Kántorképző Tanfolyam

Időpont: **2012. június 29. – július 15.**
Helyszín: Alistál, az imaház és a református iskola termei

Református énekek XI.

Időpont: **2012. június 30.** (szombat), 19.30

Helyszín: Budapest, Művészetek Palotája

Fellép: a Kárpát-medencei egyesített református kórus, orgonán játszik: Szozyori Nagy Gábor

IX. Gyermekkórustábor

Időpont: **2012. július 23–29.** (hétfő–vasárnap)

Helyszín: Jóna, Betlehem Missziós Központ

Pelsőcön az abaúj-tornai, míg május 7-én Bodrogszentesen a zempléni egyházmegye évzáró közgyűlése.

Testvérközösségi látogatás. Április 30-án tapolcafi testvérközössége (Pápai Református Egyházmegye) küldöttségét látta vendégül az alistáli gyülekezet. A délelőtti istentiszteleten az igehirdetés szolgálatát a vendégek lelkipásztora, Apostol Pál végezte, a délutáni istentiszteleten pedig a zene lépett előtérbe: fellépett a helyi művészeti alapiskola zenekara, a gyülekezet Te Deum Laudamus nevű kórusa, valamint vendégként a pozsonyepérségi Kis-Duna vegyes kórus. A napot végül táncbál zárta a sportközpontban.

Köztársaságielnök-választás. Fazekas László püspök május 2-án Lezsák Sándornak, az Országgyűlés elnökének jogkörében eljáró alelnök meghívására részt vett Magyarország új köztársasági elnökének az Országgyűlés általi megválasztásán Budapesten.

Szolgálat a fegyveres testületeknél. Május 3-án Fazekas László püspök Komáromban fogadta Milan Petrula őrnagyot, a Szlovák Köztársaság Belügyminisztériuma Ökumenikus Lelkigondozói Szolgálat Hivatalának igazgatóját. A találkozás alkalmával a fegyveres testületek kötelékében végzett szolgálatról és az ott szolgálatot teljesítő lelkésznőink további lehetőségeiről volt szó.

Az egység napja. Május 20-án, a magyar református egység napján (ami minden évben a május 22-hez legközelebb eső vasárnap tartandó) ünnepi, televíziós istentisztelet volt Budapesten a Kálvin téri

A hónap végén zárul a Kontrasztkiállítás

Június végéig még megtekinthető Dunaszerdahelyen a Kontrasztkiállítás (amint már többször írtuk, a Smetana ligetben, az északi lakótelepen levő alapiskolában, hétfőtől szombatig, 9 és 17 óra között), amit május végéig már több mint 3300 személy keresett fel – tudtuk meg a kiállítást szervező Felvidéki Magyar Ifjúságért Társulás elnökétől, Győri Margittól. Amint elmondta, szinte sajnálják, hogy be kell a kiállítást zárni, akkora örömet jelent számukra, hogy jönnek a látogatók, a diákok, akik közül sokan vissza is térnek: hozzák a családtagjaikat és a barátait is.

A szervezők június 29-én (pénteken) 13 órai kezdettel egy kis értékelő záróünnepet tartanak (megígérte részvételét Fazekas László püspök is), amelyre szeretettel várnak minden érdeklődőt.

református templomban. Az igehirdetés szolgálatát Szabó István dunamelléki püspök végezte, köszöntést mondott és a lekiót olvasta Bölscei Gusztáv tiszántúli püspök, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának lelkészi elnöke; a záró imádságot pedig egyházunk püspöke, Fazekas László mondta.

Futballbíró lelkipásztor. Erdélyi Pál vágfarkasdi lelkipásztor sikeresen abszolválta a Magyar Labdarúgó-szövetség által meghirdetett játékvetítői tanfolyamot, és hivatalos képesítést szerzett. Szívesen vállalja jótékonyági labdarúgó-mérkőzések levezetését a pozsonyi, a komáromi és a barsi egyházmegye területén (tel.: 0905/680 153).

Generális Konvent. Június 19-én és 20-án Szombathelyen tartja idei plenáris ülését a Generális Konvent. A záró istentiszteletre Körmenden kerül sor, ahol is a résztvevők csatlakoznak a Dunántúli Református Egyházkerület 400 évvel ezelőtti megalakulásáért tartandó jubileumi hálaadó istentiszteleti közösséghez.

A Pátia rádió református műsorai:

Június 24-én 8.05-kor a Világosságban Kiss Miklós örösi lelkipásztor igehirdetésének a témája – Jakab apostol levele alapján – a gazdagok ítélete.

Július 8-án 8.05-kor a Világosságban Szopó Ferenc bodrogszentési lelkipásztor igehirdetésének témája a türelem, mégpedig Jakab apostol levele alapján. (A rádió a februári struktúraváltás miatt már nem ismétli meg a Világosságot!)

Szerkesztő-műsorvezető: Iski Ibolya

KÁLVINISTA SZEMLE

A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház hivatalos lapja. A kiadó címe: Jókai u. 34., 945 01 Komárno.

Megjelenik havonta.

Főszerkesztő: Fazekas László

Szerkesztő: A. Kis Béla

Titkár és lapterjesztő: Kis Lucia
Előfizethető a református lelkészi hivatalokban és a szerkesztőség címén.

Előfizetési díj: egy évre 4,20 euró.

A lapterjesztést a szerkesztőség végzi:

930 10 Dolný Štál (Alistál) 386.

E-mail: akisbela@ba.telecom.sk

Telefon: 031/55 90 141 (egyben fax és üzenetrögzítő is)

A kéziratokat nem őrizzük meg, nem küldjük vissza, rövidítésük és szerkesztésük jogát fenntartjuk.

Nyomdai előkészítés: A. Kis Béla

Nyomja: Reproffset, Dunaszerdahely

ISSN: 1335-7298

Nyilvántartási szám: EV 3628/09